

DE ZETEL

tragi-komedie

van

PAUL COPPENS

DE ZETEL

Paul Coppens

Uitgegeven in eigen beheer van de auteur.

OPVOERINGSRECHT VLAANDEREN

Dit werk mag in Vlaanderen slechts opgevoerd worden nadat aan volgende voorwaarden is voldaan :

1. Schriftelijke toelating van :

PAUL COPPENS
Steenstraat, 26/12
9340 Lede
Tel. 053/77.19.51
pcoppens7@gmail.com

2. Toestemming van de auteur voor het aanmaken van het nodige aantal kopieën van dit werk.

3. Dit stuk is aangegeven bij S.A.B.A.M. Betaling van de auteursrechten aan S.A.B.A.M., Aarlenstraat 75-77 te 1040 Brussel.

4. Zonder toestemming van de auteur mag dit werk niet opgevoerd worden onder een andere titel.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes zonder toestemming van de auteurs.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100 % verhoogd.

DE ZETEL

Paul Coppens

CAST : (in volgorde van opkomst)

MELVIN SELIS	(romanschrijver - dertiger)
JUSTINE	(kuisvrouw - veertiger/vijftiger)
ODETTE	(volksvrouw uit Elzen - dertiger)
SAKKE	(haar gehandicapte broer - twintiger)
PEGGY LUCAS	(meisje uit Elzen - 28)
WALTER	(haar vriend uit Elzen - dertiger)
Men. ARNEEL*	(architect - dertiger/veertiger)
Mevr. SMETS**/**	(zijn assistente - dertiger/veertiger)
CARLA	(moeder van Melvin - vijftiger)

* De architect(e) kan gespeeld worden door zowel vrouw als man.

** De assistent(e) : idem.

*** Eventueel kan de rol van de assistent(e) Smets weggelaten worden. In dat geval dienen de replieken uiteraard wel gezegd te worden door de architect(e) Arneel.

DECOR :

Appartement Melvin, met apart gedeelte: bureau, boekenkast.

Apart plateau (of vooraan of zijkant) : straat in Elzen.

© Paul Coppens 2000

INHOUD

Melvin Selis, auteur van liefdesromans, woont alleen in een flat. Hij heeft wel hulp van zijn 'kuisvrouw' Justine. Hij is rijk en geniet van het leven.

Op een dag slentert hij door de wijk Elzen, een verpauperde buurt met een slechte reputatie. De huizen zijn er verkrot. In de ogen van de anderen, de rijken en de 'goei' burgers, zijn de Elzenaars maar krapuul, uitschot, dronkaards en te lui om te werken.

Plots wordt door het venster van zo'n krotwoning een zetel naar buiten gekeild. Een meisje stormt hals over kop naar buiten. Ze heeft een vuilzak met kleren mee. Ze is razend. Ze schreeuwt het uit dat ze er genoeg van heeft, dat ze voorgoed weggaat. Aan de verbouwde Melvin vraagt het meisje, Peggy Lucas is haar naam, of hij haar wil helpen. Ze wil de komende nacht in het station gaan slapen. Ze neemt haar schamele bezittingen mee: haar kleren en haar zetel.

Melvin vindt dat een meisje als zij zomaar niet in een station kan overnachten en hij brengt haar naar zijn flat. Die nacht kan ze in de logeerkamer slapen.

Deze ontmoeting is het begin van een mooie, maar pijnlijke romance. Peggy blijft veel langer dan één nacht. Ze zal ook niet in de logeerkamer blijven.

Melvin leert Peggy lezen en schrijven. Hij leert haar hoe ze zich moet gedragen in chique restaurants. Hij maakt van haar een echte 'dame'.

Peggy's verleden is één brok ellende. Ze schrijft haar trieste levensverhaal in een paar schriften en Melvin zal er een roman van maken.

Eindelijk heeft Peggy het geluk gevonden.

Maar haar roots is in Elzen. En daar nadert groot onheil. De hele wijk zal met de grond gelijk gemaakt worden. De bewoners worden uit hun huisjes gezet. Waar Peggy is geboren en grootgebracht, waar haar moeder in die zetel is gestorven, komt nu een winkelcentrum.

Peggy sluit zich aan bij de actievoerders. Ze gaat weg bij Melvin omdat de Elzenaars haar nodig hebben. Ze belooft Melvin dat ze zal terugkeren als de strijd is gestreden.

Achter het raam van een huisje in Elzen staat Peggy op wacht.

De bulldozers naderen.

'De Zetel' is een aanklacht tegen ongelijkheid. Het stuk is gebaseerd op waargebeurde feiten.

"Sociale uitsluiting betekent niet alleen onvoldoende inkomen" (*Herman Balthazar, gouverneur Oost-Vlaanderen*)

"Waar mensen gedoemd zijn in armoede te leven, worden de Rechten van de Mens geschonden." (*Père Joseph Wrésinski, stichter ATD Quart Monde*)

"Ik zou gaarne weten wat geluk eigenlijk is, al was het maar voor één dag."

EERSTE BEDRIJF

scène 1 - appartement Melvin

Melvin op. Hij heeft een pakje bij zich. Hij gaat ermee naar zijn bureau, opent het pakje. Het is een boek. Hij toont het aan het publiek.

MELVIN *(tot publiek)* Het eerste exemplaar van de tweede druk. De eerste druk was op een paar weken uitverkocht. *(Leest de titel)* "De Zetel".

Melvin legt het boek aan de kant, gooit de verpakking in papiermand. Gaat aan zijn computer (die al aan staat) zitten.

MELVIN Het begon in de vooravond op een lentedag.

Melvin begint op de computer te werken. Maar lukt hem niet zo best. Tikt wat op het klavier, maar stopt. Is niet tevreden met het resultaat. Justine komt binnen.

JUSTINE Uwe strijk is gedaan.

MELVIN Dank u, Justine. Ge kunt gaan.

JUSTINE Uw hemden, uw T-shirts, uw zomerpantalons, uw ondergoed...

MELVIN Jaja, Justine, ge hebt flink gewerkt.

JUSTINE *(leest van computerscherm)* "Ronny stond gereed voor een nieuwe stoot..." Wat schrijft gij nu? Maar enfin... Dat is... Melvin, nu gaat ge toch te ver zenne. Da's regelrechte porno!

MELVIN Nee Justine, die Ronny staat te biljarten. En mag ik nu verder werken, ja?

JUSTINE Oh, biljarten... Oh... awel ja, daar komen ook stoten bij te pas. Ik dacht waarlijk dat ge ging beginnen met vieze vuile boekskes.

MELVIN Ik ben inderdaad van plan om iets anders te gaan maken.

JUSTINE Iets anders? Voor wat? Uw rommannekes verkopen toch goed? En ze zijn toch zo schoon. Zo romantisch allemaal. Romantische romannekes over romantische liefdes.

MELVIN Ja, ik weet dat ge een grote fan van mij zijt geworden sinds ge hier werkt. Maar dat wil niet zeggen dat ge mij daarom voortdurend moogt komen storen.

JUSTINE Dat is een grote eer, de kuisvrouw zijn van Melvin Selis, wete gij dat? Justine van Melvin Selis, de beroemde schrijver van de Cupido-boekskes voor in den Aldi. Dat moet op mijn doodsbrief staan.

- MELVIN Is genoteerd.
- JUSTINE Ik ken al uw boekskes van buiten. Allee, toch de titels. En 't zijn allemaal schone titels die veel zeggen: 'op zoek naar geluk', 'troostende armen', 'roekeloos spel', 'verboden liefde'...
- MELVIN Justine... alstublieft...
- JUSTINE 'k Ben vannacht in bed nog in een boekske begonnen. Cupido nr. 136. 'Aanwakkerend vuur', ook wreed schoon, zenne. Als Lydia bij Olivier de eerste keer komt... 'zijn lippen gleden naar haar hals. Vurige kussen zetten haar huid in brand'. Schoon, wreed schoon en pakkend... en... en... allee, de rillingen liepen effenaf over mijne rug. 'Aanwakkerend vuur'... in bed... met mijne Gaston naast mij die lag te snurken. En zijne zweetgeur. 'k Heb eerst wat Vébrèze gespoten en dan heb ik verder gelezen.... 'Ze voelde zijn opwinding. Haar bloes viel open...' En toen viel ik in slaap.
- MELVIN (zet computer uit) Bon. Dat was 't voor vandaag.
- JUSTINE Stopt g'er al mee?
- MELVIN Het lukt me niet zo best.
- JUSTINE Dat komt omdat ze aan 't biljarten zijn. Ge hebt daar geen verstand van. Dan kunt g'er ook niet over schrijven. Ik durf wedden dat Ronny niet eens krijgt aan 't topke van zijne keu gewreven heeft voordat hij stootte. Nee, jong, schrijft gij maar verder over de liefde. In het park... aan een vijver... bij maneschijn... op de canapé... d'at is uw specialiteit. Maar toch gene biljart, zeker.
- MELVIN Justine, alstublieft, ge hebt gedaan voor vandaag. Wilt ge nu naar huis gaan? Uwe Gaston wacht op u.
- JUSTINE Wilt ge mij weg?
- MELVIN Nee, ik wil nadenken.
- JUSTINE Wete gij dat ik gaarne uw muze zou willen zijn. Zo noemen ze dat toch hé... een mùze?
- MELVIN Ja, dat noemen ze zo. Maar ik ben van plan vanavond mijn muze ergens anders te gaan zoeken.
- JUSTINE Waar dat?
- MELVIN Ik woon hier nu al bijna een jaar in deze stad. En er zijn verschillende wijken waar ik nog nooit geweest ben. Daar is bijvoorbeeld de wijk Elzen.

- JUSTINE Elzen?!!! Melvin, gij gaat toch niet gaan wandelen in Elzen?!!
- MELVIN Die wijk heeft zo een slechte reputatie dat ik daar best eens wil passeren, ja. Wat er daar allemaal over verteld wordt de laatste tijd... wel, dat trekt mij aan.
- JUSTINE Door de wijk Elzen stappen is uw leven riskeren. Melvin, blijft daar weg. Daar hebt ge niks te zoeken. En zeker geen muze.
- MELVIN Ik wil eens iets heel anders, zeg ik u.
- JUSTINE Melvin, in Elzen is 't er vuil en smerig. De ratten lopen daar zo voor uw voeten. En dat volk dat er woont. Echt uitschot. Van 't laagste allooi. Als gij daar passeert, als sjeke typ, gegarandeerd dat ge een mes tegen uw keel krijgt en dat ge uw portefeuille moet afgeven. Zeker weten. Krapuul dat dat daar is, krapuul! Jong toch, 't heeft gene naam! Melvin, luistert naar mijne goeie raad: blijft daar weg. Daar lopen alleen maar zatlappen en vechtersbazen en hoeren rond.
- MELVIN En juist daar wil ik nu eens een roman over schrijven.
- JUSTINE Zet dat maar uit uwe kop. Dan heb ik liever dat ge over biljarters schrijft. Wete wat? Ik zal aan mijne Gaston vragen of hij iets kent van biljart. Over de ballen en de gaten en de keus en de stoten. En over het krijt ook.
- MELVIN Justine, 't is al lang zes uur gepasseerd.
- JUSTINE Is 't al zo laat? God, dan moet ik weg.
- MELVIN (tussen zijn tanden) Gelukt.
- JUSTINE Maar 'k zou liever blijven om uw muze te zijn.
- MELVIN Dag Justine, tot morgen.
- Justine gaat weg, maar keert op haar stappen terug.
- JUSTINE En zie maar dat ge niet naar Elzen gaat.
- Justine af. Melvin denkt een moment na. Staat plots op. Trekt zijn jas aan.
- MELVIN En toch doe ik het. (gaat weg)

Scène 2 - Elzen

Een slonsige vrouw, Odette, zit op een klein bankje. Sigaret in de mond. Naast haar staat een omgekeerde houten bak. Ze kijkt plots in de verte.

ODETTE (roept) Sakke! Hier komen! Sakke! Hiér zeg ik u! Direct!

Er komt een jongeman op. Sakke. Hij mankt en is achterlijk.

ODETTE (wijst naar de bak naast haar) Hiér! Zit!

Sakke gaat zitten.

ODETTE Waarvoor loopt gij altijd weg?! Gebruikt nu toch eens dat klein beetje verstand van u!

SAKKE Florre...

ODETTE G'hebt bij Florre niks te zoeken. 'k Heb u gezegd dat ge in mijn buurt moet blijven. Of moeten ze u weer wegsteken?

SAKKE Nee.

ODETTE En waarom wil ik dat ge in mijn buurt blijft? Hé?! Waarom?!
Antwoord!

SAKKE Omdat... omdat...

ODETTE Zeg het!

SAKKE Omdat... gij... mijn zus... zuster zijt... en... ge me... ga... gaarne... ziet...

Melvin komt op. Blijft op een afstand staan.

ODETTE Ik wil niet dat ge buiten deze wijk gaat. 't Is al vier keer voorgevallen en als 't weer gebeurt dan steken ze u voorgoed weg. Ge gaat er niet blijven zo goed vanaf komen. Ze hebben 't gezegd dat 't uw laatste kans is... (ziet nu Melvin, schrikt, staat op) Meneer?

MELVIN (knikt) Dag.

Odette komt meteen bij Melvin.

ODETTE Zijt gij van de politie? Onze Sakke heeft toch weer niet....? (stokt)

MELVIN Nee, ik ben niet van de politie. Ik passeer hier toevallig.

ODETTE (kijkt achter de rug van Melvin) Zijt ge alleen?

MELVIN (is er nu plots niet gerust in) Nee... euh... er komt nog iemand achter.

ODETTE Wie? Een meiske? Een jóng meiske? Licht gekleed, nu dat 't warm is?

MELVIN Euh... wel... 't is te zeggen...

ODETTE *(vlug bij Sakke, trekt hem recht)* Kom, Sakke, we zijn weg. Pakt gij ons gerief mee. Allee rap, naar binnen.

Sakke neemt de houten bak en het bankje. Ze verdwijnen snel. Melvin kijkt hen verwonderd na. Plots horen we het geluid van brekend vensterglas en wordt achter Melvin een oude versleten zetel de scène opgekeild. Melvin kijkt geschrokken om. Neemt afstand. Er komt een meisje (Peggy) hals over kop opgerend. Ze zeult een volle vuilzak mee. Ze schreeuwt razend naar iemand achter zich. Ze ziet Melvin niet.

PEGGY Gij smeerlap! Nu heb ik er genoeg van! Ik ben weg! Klootzak! En als ge achter mij durft komen hé manneke, dan maak ik u kapot! Ik steek een mes in uw pens!

Melvin kucht even. Nu pas ziet Peggy hem. Ze blijft met wilde blikken naar hem kijken. Ze kan hem wel verscheuren.

MELVIN Goededag.

PEGGY Goeiendag?! Gij zijt zot zeker! Als uwe vent met een stuk in zijn kloten thuiskomt en hij slaat op uw bakkes, is dat dan een goeiendag?!

MELVIN Nee... eigenlijk niet, nee.

PEGGY Ah, dat peins ik ook. De smeerlap! Maar wacht! Hij zal nog janken! (Zet de zetel recht) Hier zie, ik stap het af met al mijn gerief.

MELVIN Sorry, ik wil er mij niet mee bemoeien maar...

PEGGY Maar ge moogt mij wel helpen.

MELVIN Helpen?

PEGGY G'hebt toch poten aan uw lijf?

MELVIN Ja...euh... en met kan ik u helpen?

PEGGY Ge gaat mij nondedju die zetel toch niet alleen laten dragen zeker?

MELVIN Oh... die moet weer naar binnen?

PEGGY Nee, naar 't station. Ik ga daar slapen.

MELVIN Gaat gij overnachten in 't station?

PEGGY Zeg hé, uw ogen staan toch niet op uw gat?! Zie ik er nu uit als iemand die zich een hotel kan permiteren misschien? Allee jong, wat is 't? Eieren of jongeren. Gaat ge mij helpen of niet? Want straks komt die bullebak naar buiten.

MELVIN Ja, en zo te zien is hij precies niet goed gezind. Wie gooit er nu een zetel door het venster?

PEGGY Dat heb ik gedaan.

MELVIN Gij?!

PEGGY Hé zeg, als ik koleirig ben, dan heb ik paardemacht zenne! Allee vooruit, pakt hem op en we zijn er mee weg. Want ze staan hier allemaal al in hun deurgat, de curieuze mosterdpotten. Komaan, onderweg zal ik het u uitleggen.

MELVIN Oké dan maar.

Peggy af met de vuilzak. Melvin volgt haar met de zetel.
Walter op. Stomdronken

WALTER Peggy?! Peggy, nondedju! Waar zijt ge?! Peggy, gij teef! Ons venster is in gruizelementen vaneen! Wete gij hoe dat dat gekomen is? Peggy, g'hebt ons venster veel te hevig gekuist!!! Ik ga op uw bakkes slaan!!!

Odette en Sakke op. Sakke blijft op een afstand staan.

ODETTE Gaat uw roes uitslapen, zuipschuit. Peggy is er vanonder. En... 'k heb zo het voorgevoel... dat ze niet meer zal terugkomen.

WALTER Peggy?! Godvernondedju.... Waarvoor moest gij nu met zoveel kracht ons venster kuisen... (stompelt af)

ODETTE Sakke! Hiér!!! (Sakke gehoorzaamt, komt bij haar, hij lacht) En ge moet niet zo stom lachen! Mee naar huis, vooruit!!!

Odette en Sakke af.
Van de andere kant komen Peggy, met de vuilzak, en Melvin, met de zetel, op.

PEGGY Walter is weer eens met een stuk in zijn kloten thuisgekomen. En agressief dat hij dan is. Een echt beest. Slaan en schoppen. Wij wonen nu een maand samen maar da's echt niet meer om uit te houden. Maar nu heb ik er genoeg van. Ik stap het af. En al mijn gerief pak ik mee. Hier... (haalt een paar kledingstukken uit de vuilzak) ...da's al wat ik heb. Een zak met kleren. Allemaal wel tot op de draad versleten, vooral mijn ondergoed, maar 'k heb dan toch iets om mijn lijf te bedekken. En mijne zetel pak ik ook mee. En die zal ik voor eeuwig en altijd blijven meepakken. Overal waar ik nog terecht kom. Want da's een heel speciale zetel.

- MELVIN (zet zetel neer) Neem me niet kwalijk, maar ik vind dat ge toch zomaar niet in 't station kunt gaan slapen. Een meisje als gij. Dat is toch veel te gevaarlijk.
- PEGGY Hé zeg, wat denkt ge wel van mij? Ik kan mijn manneke staan zenne.
- MELVIN 's Nachts is het niet veilig in 't station, dat weet ge toch.
- PEGGY Maar mijne jongen toch! Dat ge moest weten wat da'k in mijn leven allemaal al niet heb meegemaakt!
- MELVIN Kunt ge nergens anders naartoe? Hebt ge geen familie?
- PEGGY Alleen twee broers en een zuster. Maar daar heb ik al jaren geen contact meer mee.
- MELVIN En kennissen?
- PEGGY Ik ken alleen mensen in Elzen en daar ben ik niet veilig voor dat beest.
- MELVIN En in 't station zal hij u niet komen zoeken of wat?
- PEGGY Zo ver geraakt hij niet meer. Zijn poten slaan onder zijn lijf van zattigheid.
- MELVIN Is er dan nergens in de buurt een vrouwen-vluchthuis of zo?
- PEGGY Hier juist achter de hoek. Maar daar komt hij gegarandeerd morgenvroeg binnenvallen en dan zit het er weer bovenarms op.
- MELVIN Ik vind het in ieder geval niet verantwoord.
- PEGGY Ge moet hier niet zo staan memmen hé jong.
- MELVIN Gij in 't station... dat kan toch niet.
- PEGGY Bon, 'k heb het verstaan. (Legt de vuilzak in de zetel, neemt die op)
- MELVIN Neeneen, ík zal die wel dragen.
- PEGGY Amai, zijde gij een pisser, ja. Gij weet begot niet wat ge wilt. (Zet de zetel neer)
- MELVIN Luister, ge hebt mij gevraagd of ik u wil helpen...
- PEGGY (verveeld) Moet er nog zand zijn?
- MELVIN Als ge nu eens vannacht bij mij bleef slapen.
- PEGGY Ah gij godverdomse heten bok!

- MELVIN Pardon?
- PEGGY Gij wilt mij al direct in uw bed?!!
- MELVIN Neenee...
- PEGGY Gij wilt nondedju van de situatie profiteren!
- MELVIN Neenee... ik bedoel...
- PEGGY Denkt gij misschien dat ik een hoer ben?!
- MELVIN Nee, luister...
- PEGGY Meneer komt een arme ziel tegen die hulp nodig heeft en hij zal ze eens gaan gebruiken zie! Godvernonde, 'k had het moeten weten! De mannen! Allemaal dezelfde sexmaniakken!
- MELVIN Ik wil alleen voorstellen dat gij voor vannacht...
- PEGGY Stap het af, jong! Ge moet al niks meer voor mij doen!
- MELVIN ...dat gij voor vannacht in de logeerkamer blijft slapen. Meer niet. Ik woon op een appartement en ik heb twee kamers. Geen haar op mijn hoofd dat denkt aan... Maar bon, goed, oké... Als gij er zo over denkt. Ik zal verdorie nog eens iemand helpen uit Elzen. *(Gaat weg)*
- PEGGY *(roept hem na:)* Wacht eens! Hé kwakkel, wacht jong!
- Korte stilte. Melvin komt weer op. Ze kijken elkaar een ogenblik aan.
- PEGGY Hebt gij echt een tweede kamer?
- MELVIN Ja.
- PEGGY Met een deur?
- MELVIN Natuurlijk.
- PEGGY En kan die op slot?
- MELVIN Er zit toch een sleutel op.
- PEGGY En hebt gij ook een badkamer?
- MELVIN Met een ligbad, een douche en een voetbad.
- PEGGY Wauw!

- MELVIN En ook met een deur die op slot kan.
- PEGGY Nondedju, tof zeg!
- MELVIN Welnu? Hoe zit het? Naar 't station?
- PEGGY Zijde zot!
- MELVIN Oké, volg me dan maar. (Neemt de zetel)
- PEGGY Zeg maar... héhéhé... wat gaat uw vrouw daarvan zeggen?
- MELVIN (zet de zetel weer neer) Ik ben vrijgezel.
- PEGGY Oei.
- MELVIN Wat oei?
- PEGGY Dus tóch.
- MELVIN Neenee. Ik wil u alleen maar onderdak verlenen. Meer niet.
- PEGGY Echt?
- MELVIN Op mijn erewoord.
- PEGGY Nog een vrijgezel... Maar wel af en toe een scharrel?
- MELVIN Moet ik daar op antwoorden?
- PEGGY Is 't lang geleden?
- MELVIN Zeg alsjeblief!
- PEGGY 't Is maar om te weten of ge niet krols loopt.
- MELVIN Ge moet gene schrik hebben. Ik blijf op een veilige afstand. Nu, daar gaan we dan. (Neemt de zetel en gaat weg)
- PEGGY (kijkt hem na, tot zichzelf) Da's verdomme de eerste keer da'k iemand tegenkom die er niet op uit is. (Dan achter hem aan, roept:) Gij zijt niet normaal, jong!

Scène 3 - appartement Melvin

Melvin op met de zetel en de vuilzak. Peggy volgt hem. Kijkt bewonderend en overdonderd in het rond. Melvin zet de zetel neer.

- PEGGY Wauw!!!

- MELVIN Is dit nu niet beter dan het station?
- PEGGY Miljaar! En schilderijen in een chique kader! Wauw!!!! Amai zeg!
- MELVIN Och, ze stellen niet zoveel voor.
- PEGGY Potverdekke, en kasten vol met boeken! Wauw!!!! En die mangnifieke gordijnen! Wauw!!!! Goh, gij moet een rijke typ zijn.
- MELVIN Nee hoor.
- PEGGY Zo rijk als de zee diep.
- MELVIN Ik ben niet rijker dan een ander.
- PEGGY Ja tarara. Wat doet gij voor uwe kost misschien?
- MELVIN Ik schrijf boeken. Pocket-liefdesromans.
- PEGGY Een schrijver begot! Jawatte!
- MELVIN Zeg, hoe heet gij eigenlijk?
- PEGGY Peggy.
- MELVIN Peggy...
- PEGGY Peggy Lucas.
- MELVIN Schone naam.
- PEGGY En gij?
- MELVIN Melvin Selis.
- PEGGY Melvin dat gaat, maar Selis... da's gene vette hé jong.
- MELVIN Euh... neen... neen...
- PEGGY En waar mag ik nu slapen?
- MELVIN De logeerkamer... Hier... (toont haar de weg, Peggy aarzelt eerst even, gaat dan af met haar vuilzak) En probeer maar, de deur kan op slot. (blijft haar een ogenblik nakijken) En? Staat de kamer u zo een beetje aan?

Peggy terug op, zonder vuilzak, maar met een paar kleren.

- PEGGY En de badkamer?

MELVIN Die is hier.

PEGGY Ik ga mij direct een bad pakken.

MELVIN Welja, waarom niet.

Peggy af badkamer. Nog maar pas is ze verdwenen of van de andere kant komt Justine op. Sleutel in de hand.

JUSTINE Melvin...

MELVIN Justine?! Mens, mij zo doen schrikken. Kunt ge niet bellen?

JUSTINE Ik gebruik toch altijd mijne sleutel.

MELVIN Als ge komt werken, ja. Maar toch niet als ge totaal onverwacht opduikt. En wat komt ge hier nu doen? Het is avond.

JUSTINE Awel, ik heb er over nagedacht... over die biljarters.

MELVIN (houdt de 'badkamerdeur' in de gaten) Justine, daar komt ge mij nu toch niet mee lastig vallen?

JUSTINE Het is een goeie raad die ik u kom geven, manneke. Ik doe het voor uw bestwil... en voor de verkoop van uw boeken.

MELVIN En wat is uwe goeie raad dan wel? Komaan, zeg het en dan kunt ge gaan.

JUSTINE Vergeet dat biljartgedoe. Maak er een visser van. Een visser op zoet water. Dan moet ge alleen maar zijn dobber beschrijven en de wormen die hij aan zijn haak hangt. En daarbij, een visser die zit in de natuur, aan de waterkant... da's veel romantischer.

MELVIN (duwt haar met zachte dwang richting voordeur) Ik zal er eens over nadenken, oké? Nog een goeie avond, Justine, salut.

JUSTINE Zijt ge nu gaan wandelen?

MELVIN Ja en het heeft mij deugd gedaan. Salut.

JUSTINE Toch niet naar Elzen?!!

MELVIN Wel... euh... Jà, naar Elzen. En dan?

JUSTINE Maar enfin, Melvin, waar is nu toch uw verstand? G'hebt uw portefeuille toch nog?

- MELVIN Er is mij helemaal niets overkomen, Justine.... (voegt er dan aan toe, naar de badkamerdeur kijkend) ...alhoewel...
- JUSTINE Dan hebt ge toch met uw eigen ogen kunnen zien wat voor een verschrikkelijk smerige wijk dat daar is? Zeg nu zelf, dat is toch een echte schande voor de stad.
- MELVIN Ik heb mijn ogen en oren goed de kost gegeven. Dag Justine...
- JUSTINE Ge wilt mij precies weer weg.
- MELVIN Vindt ge?
- JUSTINE Ik heb het beste met u voor, dat weet ge toch.
- MELVIN Jaja, gij zijt een tweede moeder voor mij.
- JUSTINE Ah, dat peins ik. Ik wil niet dat ge in uw ongeluk loopt, Melvin.
- MELVIN Oh ja... nu ik eraan denk... (blijkt even naar de badkamer) Morgen blijft ge maar eens een dagje thuis.
- JUSTINE Hoe? Ik moet toch komen kuisen.
- MELVIN Nee... euh... morgen niet. Van de hele dag niet.
- JUSTINE Jamaar, ge moet daarvoor niet thuis zijn. Dat weet ge toch. Het is niet de eerste keer dat ik...
- MELVIN Ik heb morgen hier de ganse dag vergadering.
- JUSTINE Ge moet gene schrik hebben, ik zal niet in de weg lopen. Terwijl dat gij hier vergadert doe ik bijvoorbeeld de badkamer...
- MELVIN Néé... euh... ge moet echt niet komen morgen. Rust maar eens een dagje uit, oké?
- JUSTINE Zie, niet dat ik curieus ben... maar...
- MELVIN 't Is een heel belangrijke vergadering en 'k zei het al, die zal een ganse dag duren.
- JUSTINE Bon... Niet dat ik curieus ben... maar een vergadering met wié?
- MELVIN Euh... ah ja... met mijn uitgever natuurlijk.
- JUSTINE Ge gaat toch gene boek schrijven over dat krapuul van Elzen?
- MELVIN Neenee...

JUSTINE Want die weiger ik te lezen.

MELVIN Dag Justine... tot... mo... óvermorgen.

JUSTINE (gaat weg, maar keert zich nogmaals om) Zeg jongske, als ge toch morgen uw uitgever ziet, vraag het hem dan eens... een biljarter of een visser... een keu of een worm. Hij zal wel zeggen dat een visser beter is.

MELVIN Ik zal 't hem vragen. Dag Justine.

Justine af. Melvin blaast. Kijkt even naar de badkamer. Kijkt vervolgens nadenkend naar zijn bureau. Gaat er heen.

MELVIN Een boek over... Elzen...

Peggy op. Een handdoek op haar hoofd. Ze heeft een versleten pyjama aan.

PEGGY Goh zeg, dat bad heeft mij deugd gedaan.

MELVIN Oh... euh... Ja, dat zal wel.

Peggy nestelt zich knus in haar zetel.

MELVIN We... we kunnen misschien... om te beginnen... iets drinken.

PEGGY Om te beginnen? Wat zijt ge daarna van plan?

MELVIN Euh... gewoon een babbeltje slaan.

PEGGY Hebt ge Martini? Witte?

MELVIN Martini... goed... komt eraan. Staat in de koelkast. (Af)

PEGGY Uw badschuim is op! 'k Heb de hele fles gebruikt. Kan dat kwaad? En uwe shampoo, die is nu ook op. En d'er is nog maar een heel klein stukske zeep over ook. Ik heb ermee gespeeld tussen mijn tenen. Kan dat kwaad? Oh ja, 'k heb ook wat van uw aftershave gebruikt. Dat kan toch geen kwaad hé?!

Melvin op met twee glazen Martini.

PEGGY 't Is maar om u te verwittigen. Als ge boodschappen doet...

MELVIN Dan koop ik een nieuw zeep-assortiment. Komt in orde. Hier. (Geeft haar het glas.) Gezondheid.

PEGGY Santé!

Ze drinken. Melvin kijkt Peggy aan die zich nog wat knusser in haar zetel nestelt.

- MELVIN Die zetel is precies heel belangrijk voor u.
- PEGGY Die is heilig. En op een dag zal hij mij nog eens geluk brengen.
- MELVIN Geluk? Is anders wel nogal een grote talisman, als ge 't mij vraagt.
- PEGGY Lach er niet mee! Mijn moeder is er in gestorven.
- MELVIN Oh... sorry. *(gaat zitten tegenover Peggy)*
- PEGGY Mijn moederke was de enige die mij gaarne gezien heeft. Mijne pa is te jong gestorven. Aan kanker. En mijn moeder was ook ziek. In hare kop. Ze zat hele dagen in haar zetel. Na haar dood is hij altijd op dezelfde plaats blijven staan. Maar op een dag is 't hele kot afgebrand. 't Kwam door de schouw. Een chance dat ik juist thuis was. Ik heb nog gauw het één en ander naar buiten kunnen sleuren. Deze zetel had ik het eerst vast. Maar wilt ge nu wat weten? Al het gerief en de paar meubelkes die buiten stonden hebben ze gepikt. Tijdens de brand hebben smeerlappen alles komen weghalen, behalve... de zetel. En toen wist ik dat dat een teken was. Van mijn moeder. Zij heeft mij getoond dat hij bij mij moest blijven.
- MELVIN Dat is een hele geschiedenis.
- PEGGY Och jong, ik kan u nog veel meer van die folliekes vertellen. Ik ben geboren en getogen in Elzen.
- MELVIN Vandaar.
- PEGGY Ik ben daar altijd een heel belangrijke persoon geweest, wete gij dat?
- MELVIN Oh ja?
- PEGGY Ik weet niet waarom, maar ik was zo'n beetje een speciale. Allee, ik bedoel... de leider.. omdat ik nogal mijne mond durfde roeren zeker.
- MELVIN Peggy Lucas... de wijkburgemeester van Elzen
- PEGGY Noem het gelijk ge wilt.
- MELVIN Maar nu wilt ge daar weg?
- PEGGY 'k Heb genoeg van al die miserie. Zoudt gij daar op de duur uw buik niet vol van krijgen misschien?
- MELVIN Wie niet.
- PEGGY Dat peins ik.

- MELVIN Zeg, daar in Elzen... Ik zag daar een vrouw, er was een jongeman bij. Hij mankte.
- PEGGY Odette en Sakke.
- MELVIN Ze deed nogal eigenaardig. Ze vroeg of er geen meisje bij me was.
- PEGGY Da's voor haar broer, de Sakke. Als hij uit de wijk geraakt en hij komt in 't stadscentrum terecht dan is hij gevaarlijk. Als hij een jong meisje ziet dan attaqueert hij haar. Hij is al een paar keren opgepakt. Komiek hé. De meisjes uit de wijk laat hij gerust en d'ander begint hij direct te bepotelen. Dat komt omdat hij ooit eens door stadsmeisjes werd gekoeioneerd. 't Was altijd dezelfde kliek die hem treiterde. Hij was een toffe jongen maar ze lachten met hem als hij uitging in de stad. Omdat hij wat simpel was en dan nog uit Elzen kwam ook. En een meisje uit die kliek heeft hem met haar brommer omvergereden. 't Was zozegd een accident... zozegd... Hij is er kreupel van. De arme Sakke. Hij heeft ze niet alle vijf. Maar Odette zorgt goed voor hem.

Een korte stilte. Ze drinken.

- PEGGY Leven uw ouders nog?
- MELVIN Alleen mijn moeder.
- PEGGY (monstert Melvin) En gij zijt dus een vrijgezel? (Schalks) Nog maagd?
- MELVIN (moet lachen) 't Is te zeggen... ik heb een tijdje samengewoond met een vrouw. Maar ja... En nu woon ik hier al bijna een jaar in deze stad.
- PEGGY Ik heb ook nog geen chance gehad in de liefde, jong. Godverdekke, ik ben nog maar juist 28 maar 'k heb mijne père al gezien zenne. Nondedju. Toen ik vijftien was: Jean. Is in de bak geraakt voor een overval. Daarna ene Luc. Zijn achternaam weet ik niet meer. Op mijn negentiende trouwde ik met Leo. Maar hij was aan de drank. Na drie jaar waren we gescheiden. Dan heb ik een paar losse scharrels gehad. En dan nu Walter. Maar dat is een lanterfanter en een vechtersbaas. (Kijkt Melvin aan) Maar waarom vertel ik u dat eigenlijk allemaal?
- MELVIN Doe maar, doe maar. Ik ben iemand die graag luistert.
- PEGGY (kijkt rond) G'hebt hier veel boeken.
- MELVIN Naast mijn job is dat ook mijn hobby.
- PEGGY Tof.
- MELVIN Hebt gij geen hobby?

- PEGGY Neen-ik.
- MELVIN Cinema of zo.
- PEGGY 'k Heb geen geld om naar de cinema te gaan.
- MELVIN Oh.
- PEGGY Zeg, dingske... op de tv zie ik soms een film. En weet ge wie ik het liefste bezig zie?
- MELVIN Nee. Wie?
- PEGGY Charlie Chaplin.
- MELVIN Dat meent ge niet.
- PEGGY Ja, écht. Goh, dat vind ik zo een tof ventje. Arm... maar lief. (Staat voor zich uit) Soms wil ik ook Charlie Chaplin zijn. (‘ontwaakt’, kijkt rond) Die boekskes brengen precies wel veel op.
- MELVIN Och... ik mag niet klagen. Maar ik droom ervan om ooit eens een belangrijk succesboek te schrijven. Een bestseller.
- PEGGY (lachend) Een bessenselder begot! (Drinkt haar glas leeg)
- MELVIN (staat op, zet zijn glas weg, naar boekenkast, neemt er een paar boekjes) Hier, als ge wilt moogt ge er een paar meenemen. (Reikt haar de boekjes aan)
- PEGGY Neen, laat maar.
- MELVIN Gratis. Ge krijgt ze.
- PEGGY (geeuwt) Nondedju, ik krijg mijn kloppen. Ik ga maffen, jong. (Staat op, zet haar glas weg)
- MELVIN Nu al?
- PEGGY Zeg, is 't een warme kamer?
- MELVIN Ge kunt altijd de radiator aanzetten.
- PEGGY Daar heb ik de ballen verstand van.
- MELVIN Ik zal het u tonen. (Maakt aanstalten om naar de slaapkamer te gaan)
- PEGGY (verspert hem meteen de weg) Neenee, laat maar. Ik ben gewoon van in een kouwe kamer te slapen. Ik vroeg dat alleen maar omdat dat eens zalig moet zijn, een slaapkamer met verwarming.

- MELVIN   Het is niet moeilijk. Ge hoeft alleen maar aan de knop te draaien. Er staat een plus- en een minteken op.
- PEGGY   Dat komt snor, jong. 'k Zal er aan draaien en wringen tot het daar een sauna is en dan kan ik eindelijk eens in mijn blootje slapen zonder kou te hebben.
- MELVIN   Tof... in uw...
- PEGGY   Hier zie zé... zijn ogen beginnen al te flinkeren.
- MELVIN   Bijlange niet.
- PEGGY   Leg er uw boontjes maar niet op te week. De deur gaat op slot.
- MELVIN   Ge hebt groot gelijk.
- PEGGY   Zeg kadee, gij staat 's morgens toch niet te vroeg op?
- MELVIN   Soms. Weet ge wat? Wie de eerste op is, maakt de andere wakker.
- PEGGY   Maar niet midden in de nacht hé jong.
- MELVIN   Ho maar, daar is geen gevaar voor. Ik ben ook nogal een langslaper.
- PEGGY   Allee, dan kan ik op mijn twee oren slapen.

Een korte stilte. Ze kijken elkaar aan.

- MELVIN   Slaapwel.... Peggy.
- PEGGY   Van 's gelijken.
- MELVIN   Neemt ge echt geen boekje mee? Er is een leeslamp naast het bed.
- PEGGY   Nee... euh...
- MELVIN   (stopt haar toch een boekje in de hand) Hier, dat is één van mijn beste. "De weg tot elkaar". Op de achterkant staat de korte inhoud. Als ge die leest wilt ge op slag in dat boek beginnen. Zeker weten.

Peggy draait het boekje om, bekijkt de achterkant.

- MELVIN   Wel?
- PEGGY   Waarom wilt gij mij per se doen lezen? (duwt boek weer in zijn handen) Is dat om met mij te lachen?!
- MELVIN   Maar... ik lach niet met u. Peggy... Wat is er?

- PEGGY Ik zal het u maar rechtuit zeggen: ik kan niet lezen.
- MELVIN Gij kunt niet...?
- PEGGY Ik ben godverdomme een stomme koe die niet kan lezen of schrijven! Voilà, nu weet g'het! (Af slaapkamer)

Melvin blijft haar nog een ogenblik nastaren.

- MELVIN (tot publiek:) Dat meisje... daar was iets mee. (Terwijl hij naar de slaapkamer kijkt) Ja, daar was iets mee. (Gaat naar zijn bureau, legt er de boekjes weg, tot publiek) Toen kreeg ik plots een idee. (Neemt de hoorn van de telefoon, drukt nummer in, wacht even op aansluiting, dan:) Freddy, ik wist wel dat ge nog op waart. Zeg, Freddy, ge hebt me ooit gezegd dat als ik eens iets anders wilde schrijven, ik bij u terecht kon. Ja, mijn uitgever geeft alleen Cupido-romannetjes uit. Maar nu denk ik aan een heuse volwaardige roman. Uw aanbod is nog altijd geldig?... Ja, ik denk dat ik eraan toe ben nu... en ik heb ook een gegeven... het zal een dik boek worden... een verhaal met een arm meisje in de hoofdrol, gebaseerd op waargebeurde feiten... Nee, ik kan er nu verder nog niks over zeggen... Goed, dan spreken we af... Freddy... doi...

Melvin af.

Scène 4 - appartement Melvin

Peggy op. Heeft dezelfde kleren van 'gisteren' aan. Ze heeft haar vuilzak bij zich. Kijkt rond of de kust veilig is. Ze legt de vuilzak in de zetel.

- PEGGY (tot haar zetel:) 'k Zal hem maar laten liggen en er stillekes vanonder muizen. Dat zal 't beste zijn. Goh zeg, 'k heb goed geslapen in dat zacht bed. Ja, in mijne bloten en 'k had gene kou. Hier zijn er ook geen natte muren. En 'k heb schoon gedroomd. 'k Had acht miljoen gewonnen op de lotto.

Ondertussen komt achter haar Melvin op. Hij blijft staan luisteren. Ze ziet hem niet.

- PEGGY 'k Ben eens curieus wat da'k vandaag ga meemaken. Zie, moest ik nu kunnen schrijven, 'k zou een briefke op tafel leggen. 'k Zou schrijven: "ik ben weg, is het beste voor ons alletwee" En het ondertekenen met Charlie Chaplin. Die moest ook altijd ergens onderdak vinden. Miljaar, 'k heb Melvin niet bedankt. Dju toch! Ach, ik zal hem misschien nog wel eens tegen 't lijf lopen. (neemt haar zetel op)

- MELVIN Goeiemorgen, Peggy.

- PEGGY (tot zichzelf) Shit.

- MELVIN Wat denkt ge van een flink ontbijt?
- PEGGY (zet de zetel neer, keert zich om naar Melvin, lacht vriendelijk) Hoi!
- MELVIN Weet ge wat? Terwijl we wachten op de koffie ga ik ons om een paar lekkere croissants.
- PEGGY Croissants? 'k Heb dat nog maar éne keer in mijn leven g'eten.
- MELVIN Gij wilde er vanonder muizen nietwaar?
- PEGGY Wel... euh... Bedankt dat ge mij g'holpen hebt. Dat was heel schoon van u. Weet ge, dat gebeurt bijna nooit dat een stadsmens iemand uit Elzen helpt. De meesten behandelen ons als vuil. 'Die soort' zeggen ze. Gij hebt dat niét gezegd. Merci hé jong.
- MELVIN Peggy, ik zou iets met u willen bespreken.
- PEGGY Ai, ge gaat toch weer niet beginnen memmen?
- MELVIN (neemt de vuilzak uit de zetel, gaat ermee naar de slaapkamer) Kom, laat die nog eventjes in uw kamer staan.
- PEGGY Voor wat? (Melvin af met vuilzak in logeerkamer) Maar wat doet gij nu?! Die zak is van mij zenne!!!
- MELVIN (terug op zonder vuilzak) Hebt ge gehoord wat ik gezegd heb?
- PEGGY Zijt ge misschien al vergeten wat ge gezegd hebt?
- MELVIN Nee.
- PEGGY Zeg, d'er hier niet mee rammelen hé jong!
- MELVIN Ik heb gezegd: ùw kamer. Peggy, ik zou graag hebben dat ge hier nog wat blijft.
- PEGGY Durft ge niet alléén eten?
- MELVIN Niet voor het ontbijt. Maar voor een paar... dagen... of weken.... of...
- PEGGY Wablieft?!
- MELVIN Ja, als ge toch niet van plan zijt om naar Walter terug te keren, dan kunt ge evengoed hier nog een tijdje logeren.
- PEGGY Maar dat gaat toch niet. Ik, een slons uit Elzen...
- MELVIN Héla héla... niét 'een slons'... maar de 'wijkburgemeester'.

- PEGGY En gij... Of weet gij meer misschien?
- MELVIN Waarover?
- PEGGY Over Elzen. 't Schijnt dat iedereen daar weg moet. Dat al de huizekes zullen worden afgebroken voor een winkelcentrum met parking.
- MELVIN Daar weet ik helemaal niets van.
- PEGGY Waar moeten al die sukkelaars dan naartoe?
- MELVIN Peggy, ik vraag u om een tijdje hier te blijven omdat ik over u een boek wil schrijven.
- PEGGY Een boek?! Over mij?!!
- MELVIN Een boek over het leven van Peggy Lucas in Elzen. En... ondertussen... zou ik u kunnen leren lezen en schrijven.
- PEGGY Meent ge dat?
- MELVIN Ja.
- PEGGY Mij leren lezen en schrijven?
- MELVIN Mmmja...
- PEGGY Waarom wilt ge dat doen?
- MELVIN Om... omdat... omdat ik dat wil.
- PEGGY Lezen... en... schrijven... en terwijl mag ik hier blijven logeren?
- MELVIN Ja. En ge zult niets tekort hebben.
- PEGGY Potverdekke! Is dit nu echt of lig ik nog in dat bed? (Slaat zichzelf op de wang) Lezen... en... schrijven...
- MELVIN Zeg, hebt gij dat dan eigenlijk nooit geleerd?
- PEGGY Efkes maar. Ik ben zeer weinig naar school geweest. Toen ik tien was moest ik op mijn moeder passen. Anders moest ze naar een gesticht. Maar ik heb het begin geleerd. Dus, ik zal dat rap kunnen.
- MELVIN Wel zie voilà! Peggy, vandaag nog beginnen we eraan. En nu ga ik eerst om onze... croissants! (af)
- PEGGY (tot haar zetel) Hoort ge dat, zetel! Ik ga leren lezen en schrijven! (Staat gelukkig-glimlachend voor zich uit) Ik heb eens een schone film

gezien. My Fair Lady. Ik kon de onderschriften wel niet lezen, maar ik knoopte het verhaal toch aan mekaar. Die Lisa was ook een arm meiske. Ze verkocht bloemen. (Doet alsof ze met bloemen leurt, in het dialect) "Blommen, wie koeipt er blommen van mej" En toen kwam ze een rijke man tegen en die leerde haar schoon klappen. (Nu overdreven AN, paradeert rond, 'bloemen' aanbiedend) "Bloemen, alstublieft geachte dames en heren, allerbeste mensen, koopt toch een ruikertje van een lief arm bloemenmeisje!" (stopt, kijkt de zaal in) Ik dacht, da's alleen maar in de film... in het echt kan dat niet... Maar nu... (roept het uit) Ik zal kunnen lezen en schrijven!!! Ik word My Fair Lady!!! (Draait euforisch-gelukkig armen-zwierend rond) My Fair lady!!!!

Ondertussen fade-out licht.

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

scène 5 - appartement Melvin

Justine is aan het stofzuigen. Peggy komt uit haar kamer, blijft aan de kant staan. Justine merkt haar op. Kijkt verbaasd. Ze zet de stofzuiger af.

JUSTINE Oh... euh... ik wist niet dat Melvin bezoek had. Excuseert hé zeg. Heb ik u wakker gemaakt?

PEGGY Nee... ik was al een tijdje wakker. Ik was aan het... leren... aan 't lèzen.

JUSTINE Ah bon, aan 't lezen. Een boek van Melvin? Die kan schoon schrijven hé. Ik ben ook zot van zijn cupidokes.

PEGGY Ja... een boek van Melvin, ja.

JUSTINE Niet da'k curieus ben... maar... zijt ge familie van Melvin? Of... euh... een... kennis... of...

PEGGY Ik logeer hier.

JUSTINE Logeren... ja... euh... ja, dat is de logeerkamer, ja.

Melvin op. In kamerjas.

MELVIN Justine, ge moet zo vroeg niet stofzuigen, Peggy slaapt nog... (merkt nu Peggy op) Oh...

JUSTINE Peggy heet ze dus.

MELVIN Ja... euh... goed... (bij Peggy) Al op?

PEGGY (enthousiast) Wanneer doen we verder?

JUSTINE Ah, ge waart bezig. Excuseert hé zeg.

MELVIN Justine, we waren bezig... iets aan het bespreken.

PEGGY Ik ben aan het... (fier en met nadruk) ...studèren.

MELVIN Ja, en ik help haar met haar studies.

JUSTINE Ah bon, gij zit met examens.

MELVIN Zo zoudt g'het kunnen noemen, ja. (Tot Peggy:) Ga maar weer naar uw kamer, ik kom zo.

JUSTINE *(met binnenpret)* 't Busje komt zo... *(wanneer Melvin haar met berispende blik bekijkt trekt ze op slag een ernstige grimas)*

PEGGY Ik wil er vandaag invliegen, Melvin. *(Af)*

Justine kijkt Melvin een ogenblik aan die er nu wat gegeneerd bij staat.

JUSTINE D'er invliegen... jaja.

MELVIN 't Is niet wat ge denkt, Justine. Trouwens, anders zou ze niet in de logeerkamer slapen.

JUSTINE Ik zeg toch niks, ik zeg toch niks. Melvin, niet da'k curieus ben... *(kijkt naar logeerkamer)*

MELVIN Ik help dat meisje met haar studies, meer niet.

JUSTINE Ik had toch niks gevraagd.

MELVIN Goed... euh... doe maar verder... maar probeer ons niet te storen.

JUSTINE Zeg, menneke, wat doet dat spul hier? *(Doelt de zetel)*

MELVIN Oh... euh... dat is een soort heiligdom... van Peggy...

JUSTINE Zo een krakkemikkige zetel?!

MELVIN Maar een heel bijzondere. Hij heeft een emotionele waarde voor haar.

JUSTINE Die bric-à-brac past hier nu toch niet in uw interieur hé. Zeg nu zelf.

MELVIN Het is haar talisman voor haar studies.

JUSTINE Tali... Wat ze vandaag de dag toch allemaal niet uitvinden. Enfin soit. Oh ja... apropos... hoe was 't nu met die vergadering met uw uitgever gisteren? Pas op, niet da'k curieus ben...

MELVIN Alles komt in orde.

JUSTINE Is 't nu een biljarter of een visser?

MELVIN Ik zeg dat alles in orde komt.

JUSTINE In orde? Tja... da's dan oké.

MELVIN Ja, oké. En nu ga ik me aankleden. *(Af)*

JUSTINE In orde is oké en oké is in orde. Zo gaat dat in 't leven.

Peggy op uit haar kamer.

- PEGGY Melvin... (merkt dat hij er niet is) Oh...
- JUSTINE Zeg, meisje, niet da'k curieus ben... maar naar welke school gaat gij? En zijn 't zware examens?
- PEGGY Bijlange niet. En daarbij, ik wil het écht. Dus zal ik het wel kunnen.
- JUSTINE Ja, als ge echt iets wilt, da's al een hele stap vooruit. En als ge dan ook nog uw amuletteke mee hebt... (knikt richting zetel)
- PEGGY Ik vlieg er zo losdoor.
- JUSTINE Ge moet het toch maar doen hé... d'er eerst INvliegen en nu dóór.
- PEGGY Mijn leven gaat helemaal veranderen.
- JUSTINE Allee gij. Zeg, Peggy... ik mag toch Peggy zeggen?
- PEGGY Natuurlijk.
- JUSTINE Zegt gij maar Justine.
- PEGGY Justine.
- JUSTINE Peggy, niet da'k curieus ben... maar... vanwaar zijt gij?
- PEGGY Ik kom uit Elzen. (Af in haar kamer)

Justine die een vriendelijk gezicht opzette, staat als aan de grond genageld. Haar vriendelijke glimlach verandert op slag in een grimas van afkeer. Justine 'bevriest'. Melvin op. Komt naast Justine, om zijn vertelling te doen.

- MELVIN (tot publiek) Justine was natuurlijk hevig geschrokken en zelfs geshockeerd dat ik een meisje uit Elzen had meegebracht. Dat was voor haar het einde van de wereld. Uiteindelijk moest ze wel aan Peggy's aanwezigheid wennen. Maar er bracht haar iets nog meer uit haar lood en dat was mijn gedragsverandering. En ze zag het goed... ik werd verliefd op Peggy. Hoe langer Peggy bleef hoe meer ik me tot haar aangetrokken voelde. En ik leerde haar lezen. Na amper vier weken kon ze het.

Peggy op met een boekje. Justine 'ontdooit'. Is bezig met haar stofzuiger.

- PEGGY (leest) "Er staan rode bloemen in een vaas. Na regen komt zonneschijn. Er staat een lieve kabouter in de grote tuin." (Roept blij) Ik kan het!!! Ik kan het!!! Ik kan lezen!!! Lezen!!!
- JUSTINE (terwijl ze weggaat met de stofzuiger, venijnig) Allee vooruit, ze kan lezen. Heel 't appartementsgebouw moet het horen. (Af)

- PEGGY Melvin, ik kan lezen!!! En nu schrijven! Hé Melvin, nu schrijven!!!
- MELVIN Howhowhow, niet te vlug, niet te vlug. Alles niet tegelijk. Eerst een beetje op adem komen. Trouwens, Peggy, het feit dat ge nu kunt lezen moet gevierd worden.
- PEGGY Ja? Gaan we vieren?
- MELVIN We gaan vanavond eens samen lekker uit eten in een restaurant.
- PEGGY Een restaurant?!
- MELVIN We gaan naar "De Robijn". Dat is een chique en eerste-klasse restaurant met een romantisch interieur.
- PEGGY Ik ben nog nooit in een restaurant geweest. Ik ga dat niet kunnen.
- MELVIN Ik zal u alles leren.
- PEGGY Echt?
- MELVIN Ik maak van u een...'dame'.
- PEGGY Een chique madam?! Ikke?! Gelijk die Lisa in de film!
- MELVIN Maar om te beginnen gaan we om nieuwe kleren voor u.
- PEGGY Ik weet niet of de tweedehandswinkel vandaag open is.
- MELVIN Tweedehandswinkel? Meiske toch, ik ga met u naar een echte boetiek!
- PEGGY Maar...
- MELVIN Ach, ge betaalt mij dat later allemaal wel eens terug.
- PEGGY Da's zeker dat. Want nu ik kan lezen en binnenkort ook schrijven, zal ik wel aan werk geraken.
- MELVIN Wel zie, voilà.
- PEGGY Wanneer gaan we naar de winkel?
- MELVIN Deze namiddag als ge wilt.
- PEGGY Oh maar, dat komt goed uit. Dan kan ik nog rap een boek lezen. (neemt een boekje van de kast, leest:) "Plots verliefd". Da's een toffe titel. "Plots verliefd". Waar haalt g'het uit. (enthousiast en trots af in haar kamer)

Melvin staart haar glunderend na. Justine op.

JUSTINE Melvin... Melvin!!!

MELVIN Huh!

JUSTINE Ge zijt met uw gedachten weer mijlen ver weg. En nu is 't eens niét omdat ge aan 't schrijven zijt. (Bekijkt Melvin) D'er zijn ook die glinsteringskes in uw ogen en die smile van oor tot oor. En ik weet wat dat wilt zeggen. Ik had dat van z'n leven bij mijne Gaston ook. Alleen maar d'eerste week zenne, niet langer. (Knikt naar de logeerkamer) Dat gaat ge me toch niet aandoen hé? Dàt toch niet!

MELVIN Ja... euh... nee... euh... wat is er, Justine?

JUSTINE Ik kom u iets zeggen.

MELVIN Wat?

JUSTINE Dat ge stekezot zijt. Voilà, nu weet g'het. (af)

MELVIN (gelukzalige glimlach) Ja. Ja, dat is waar. Zo is het. Ik bèn stekezot... van Peggy.

Fade-out licht.

Scène 6 - Elzen.

Odette en Sakke op. Odette heeft weer een sigaret in haar mond.

SAKKE Kijk... Odette... kijk...

ODETTE Allee, wat is er nu weer, jongske?

SAKKE Maar kijk dan toch... twee...

ODETTE Wat twee...?!

SAKKE Twee... niet van hier...

ODETTE Maar mijn bolleke, ge weet da'k niet goed kan zien in de verte. En zeker niet 's avonds.

Walter op.

WALTER Godverdomme, ze zijn er weer.

ODETTE Wie?

WALTER Kijkt dan uit uw ogen hé, blinde geit!

ODETTE Op uw gemak hé gij, zatte kloot!

Mijnheer Arneel en mevrouw Smets op. Ze hebben allebei een aktentas bij.

ARNEEL Goeieavond, mensen.

SMETS Goeieavond.

WALTER Wat komen jullie hier doen?! Hé?! Komt ge hier zomaar efkes ons leven verpesten?!

ARNEEL Kalm aan, beste man.

WALTER Ik ben uwe beste man niet! Ik heb jullie hier al een paar keren zien rondlopen. En dat stinkt. Ik vertrouw dat niet.

ODETTE Wie zijn jullie?

ARNEEL Ik ben meneer Arneel. En dit is mevrouw Smets.

WALTER Arneeleke en Smetske, kijkt goed hé.... ik zal het u tonen, maar 'k doe dat maar éne keer. Dié kant op, door dat klein straatje... en zo komt ge weer 't stad in. Bij ùw soort.

ARNEEL We komen gewoon eens langs om het een en ander te bekijken.

WALTER D'er valt hier niks te bekijken.

ODETTE Zijn wij dan een bezienswaardigheid misschien?

WALTER Wie weet vragen ze morgen entree aan de ingang van onze wijk. Aan de ramptoeristen die naar ons komen kijken. Bezoek de krotten van Elzen! Verboden de beesten te voederen!

Blikwisseling tussen Arneel en Smets.

SMETS Er zijn bepaalde plannen wat deze wijk betreft.

ODETTE Ah, jullie zijn van 't stad.

ARNEEL We hebben nauwe contacten met het stadsbestuur, maar we werken er niet.

WALTER Ziet g'het dat 't stinkt.

SMETS Ja... euh... misschien is het toch beter dat we verder gaan.

ARNEEL Inderdaad, dat lijkt me het beste.

WALTER Schrik om op uw bakkes te krijgen? In 't stad zeggen ze toch dat we vechtersbazen zijn.

Arneel en Smets willen weggaan.

ODETTE Wacht!

SAKKE Als... als... ge... efkes... wacht....

ODETTE Mogen we weten waarover het gaat? Wij wonen hier, dus mogen we toch iets meer weten? Ge zegt dat er bepaalde plannen zijn... Awel?

WALTER Als ge A zegt dan moet ge ook B zeggen!

ARNEEL Wel... euh... er zijn plannen om hier een aantal huisjes af te breken.

ODETTE Een aantal? Hoeveel?

SMETS Dat kunnen we nu nog niet met zekerheid zeggen.

WALTER Hoeveel?!

ARNEEL Wel... euh... Om te beginnen... euh... een klein gedeelte.

WALTER Om te beginnen?! En om te eindigen?!

SMETS Het zijn alleen nog maar vage plannen. Er is nog niets concreets.

ARNEEL Maar nu moeten we echt weg.

SMETS Als het zover is, zullen jullie bijtijds ingelicht worden.

ARNEEL Nog een goeieavond verder.

SMETS Dag.

Arneel en Smets gaan weg.

WALTER Godverdomme, de smeerlappen!

ODETTE Ik riek ook stront, Walter.

SAKKE Stront...

ODETTE We moeten de anderen verwittigen.

WALTER Was Peggy nu maar hier. Voor wat moest z'het nu afstappen, de teef!

Ze gaan weg. Fade-out licht.

Scène 7 - appartement Melvin.

Peggy en Melvin op. Licht aangeschoten. Peggy heeft nu nieuwe kleren aan. Ze laat zich in haar zetel vallen.

- PEGGY Pfft! Amai!!! 't Was een schone avond hé jong.
- MELVIN Tevreden?
- PEGGY En of! De Robijn... da's daar een chique spel hé zeg. Amai. En met die bougiekes en die vioolmuziek. Goh zeg, ik zweefde nogal. (Voelt haar hoofd) En nu nog mèèr.
- MELVIN Peggy... in dat chique spel met die bougiekes en die vioolmuziek, was ik eigenlijk van plan om u iets heel belangrijks te zeggen.
- PEGGY En ge zijt het vergeten?
- MELVIN Nee, dat niet. Maar ik had er eenvoudigweg de kans niet toe. Gij praatte en praatte er maar op los. Gij liep af als een wekker.
- PEGGY Ja zie, ik kan daar ook niet aan doen. Ik ben nu zo. Als ik mij goed voel, dan kan ik geen second mijn smoel houden. Da's van contentement. Dan krijg ik de kriebels. (Kijkt Melvin kleintjes aan) Ik heb mij daar niet goed gedragen zeker?
- MELVIN Volgende keer beter.
- PEGGY De mensen keken nogal naar ons.
- MELVIN Ik zou het u hier ook kunnen zeggen.
- PEGGY Allee vooruit met de geit.
- MELVIN Peggy, we leven nu al een hele tijd samen.
- PEGGY Ja, en dat gaat goed hé jong, vindt ge niet? Gij zijt mijne leermeester en voor de rest hebben we elk ons eigen kamer.
- MELVIN Inderdaad ja... maar... euh... hebt ge er dan nog niet bij stil gestaan dat er tussen ons iets zou kunnen... groeien?
- PEGGY Groeien?
- MELVIN Groeien... ja... iets...
- PEGGY D'er groeit van àlles hé jong! (Zingt) 'En als we dood zijn groeit er gras op onze buik'

- MELVIN Peggy!
- PEGGY Nondedju, die wijn zit in mijne kop.
- MELVIN Zijt ge nu echt zo of speelt ge dit?
- PEGGY We hebben toch twee flessen wijn uitgedronken zeker? Of niet soms?
- MELVIN Ik bedoel... zijt gij nu echt zo... gevoelloos voor...
- PEGGY Allee voor wat?
- MELVIN Voor de liefde.
- PEGGY Pfff! Gij zijt zeker weer een nieuw romanneke aan 't schrijven.
- MELVIN Ik heb het over ons, Peggy. Over óns.
- PEGGY (staat op) Bedoelt ge... dat gij... op...mij....?
- MELVIN Ja.
- PEGGY Nondedju ik wist het!
- MELVIN Dat wilde ik u daarstraks bekennen.
- PEGGY Tussen de soep en de patatten zeker.
- MELVIN De sfeer was er toch.
- PEGGY Sfeer... romantiek... pfff!!! Maar ik geloof verdomme niet meer in de liefde! Ik ben er altijd al slecht mee uitgespeeld! Bij mij is 't gedaan! Niet dàt geef ik nog om iemand! Niet dàt! Ja, g'hebt gelijk, ik bèn gevoelloos voor de liefde. Ik ben gevoelloos voor àlles! En ik zal nooit meer nog één traan laten. Voor niks en voor niemand meer! En weet ge waarom?! Omdat ik geen tranen meer hèb. Ik heb in mijn leven al veel te veel gejankt. Ik heb al te dikwijls met rooie ogen rondgelopen. Of met blaùwe van de klopp die'k gekregen heb. Dat is de liefde die IK al heel mijn leven heb gekrègen van de mannen die ik èchte liefde gàf!!! En dan staat gij er verstomd van da'k er gevoelloos voor ben?! De mannen hebben mij zo gemaakt. En nu ga ik naar mijn kamer. 't Is beter dat ik morgen wegga.
- MELVIN Peggy... Ik zie u gaarne. Echt waar, ik zie u gaarne. En ik meen het. Waarom proberen we het niet? Wij samen. En als ge vindt dat het weer niets wordt, dan laat ik u gaan. Ik wil niet dat ge ongelukkig zijt. Geloof me, Peggy, ik heb het beste met u voor.
- PEGGY Nondedju, dan zal ik weer moeten verhuizen.

MELVIN   Hoezo?

PEGGY   Ah, van mijn kamer naar d'uw.

Ze schieten beiden in een lach. Dan vallen ze in elkaars armen. Ze kussen elkaar.
Fade-out licht. Ondertussen:

DOEK

PAUZE.

DERDE BEDRIJF

Scène 8 - appartement Melvin

Wanneer het doek opgaat, zit Melvin aan zijn bureau in een lichtcirkel. Hij heeft het boek in zijn handen.

MELVIN Ik heb Peggy ook leren schrijven. Ja, ze was er tamelijk vlug mee weg. Ze had dan ook destijds de beginselen geleerd. Daar was nog iets van over gebleven. En Peggy deed nu niets anders meer dan godganse dagen lezen en schrijven. Ondertussen zijn we twee maanden verder.
(Legt het boek neer)

Peggy op met een plasticzak. Is goedgezind.

PEGGY Melvin, 'k ben eens naar de winkelstraat geweest. Dat mocht toch?

MELVIN Natuurlijk. Hebt ge iets gekocht?

PEGGY Hier. (Geeft hem een klein pakje) Allee, doet open.

MELVIN Moment, moment. (Ontdoet het pakje van de geschenkverpakking, het is een pocketromannetje) Hola.. uit de Bouquet-reeks. "De ware vrouw in zijn leven."

PEGGY Jep! Zoals ik in ùw leven. Schone titel hé. Geschreven door een concurrent van u.

MELVIN Nu, bedankt. Da's heel lief. En hebt ge ook iets voor uzelf gekocht?

PEGGY Da's zeker. Iets wreed onnozel. Hier zie. (Neemt een Chaplin-snorretje uit de zak, plakt het haar op; diept dan een zwarte bolhoed op uit de zak, zet die op) Taraam!!! (Gooit de zak weg) Charlie Chaplin!!!

Peggy begint rond de kamer Chaplin-waggelend te lopen.

MELVIN Tjonge, jonge... Gij zijt er me ook eentje.

PEGGY 'k Ben-ik nu eenmaal een zotte kont hé.

Peggy neemt de plasticzak en huppelt ermee af.

Fade-out licht in de kamer.

Melvin gaat naar zijn bureau. Legt pocketboekje weg. Lichtcirkel aan bureau. Neemt er het boek.

MELVIN Peggy had het dikwijls over haar moeder. (Kijkt in boek) Vooral deze zin grijpt me aan: "Mijn moederke zei: ik zou gaarne weten wat geluk eigenlijk is, al was 't maar voor één dag." (Slaat het boek dicht. Kijkt

dan publiek aan:) Op mijn verjaardag stelde ik haar voor aan mijn moeder.

Licht op living. Ondertussen zit Peggy in haar zetel. (Ze heeft eerst de Chaplin- snor en de bolhoed ergens op een kast gelegd) Op een stoel zit zijn moeder, Carla. Ze drinkt koffie. Melvin komt van achter zijn bureau met een doosje waaruit hij een 'gouden' vulpen neemt.

MELVIN Bedankt voor uw cadeautje, moeder.

CARLA Ge hebt me nog altijd niet voorgesteld aan dit meisje, Melvin. Ik kom hier binnen, wens u een gelukkige verjaardag, ik geef u mijn geschenk. Ge laat me zitten en stopt mij een kop koffie in de hand. En wat merk ik plots op? Er zit een juffrouw in een vuile zetel. Waar ge die gehaald hebt is mij een raadsel. Zowel de zetel als die juffrouw.

PEGGY Hé zeg, madam, da's mijne zetel. Ik weet wel dat hij niet nieuw is...

MELVIN (legt vlug hand op Peggy's schouder) Jaja, kom... laat maar...

CARLA Wilt ge nu zo goed zijn haar eindelijk aan mij voor te stellen, Melvin? Ik weet niet wat ik er moet van denken.

PEGGY Peinst maar wat gij wilt...

MELVIN Ssst... Moeder, mag ik u voorstellen... dit is Peggy... mijn vriendin.

PEGGY Zijn lièf.

Carla kijkt verontwaardigd op.

MELVIN Ja... euh... we kennen mekaar nu zo'n drie maanden ongeveer.

PEGGY Twaalf weken, drie dagen, maar de uren weet ik niet.

MELVIN Ja... euh... moeder... ik vind dat ge dit nu toch mocht weten.

CARLA Zo... ge hebt dus weer iemand. Zéker hoef ik dit te weten. Trouwens, ge had het mij al veel eerder moeten zeggen, Melvin.

MELVIN Tja... euh... ik wilde er eerst nog wat tijd laten overgaan.

PEGGY Maar 't is echt heel serieus tussen ons, zenne madam Carla. 't Is de grote liefde!

Peggy staat op, komt naast Melvin staan, knuffelt hem.

CARLA De grote liefde... Ja, dat merk ik.

MELVIN Ze is niet te vergelijken met Connie, moeder, wees maar gerust.

- CARLA Ik wil over uw vroegere 'veroveringen' geen woord meer horen, Melvin.
- PEGGY Tussen ons gaat het heel goed, madam.
- CARLA Zeg eens, meiske...
- PEGGY Zeg maar Peggy, madam Carla.
- CARLA Meiske... Ge hebt toch een eigen inkomen hoop ik? Wat is uw beroep?
- PEGGY Burgemeester. (Carla kijkt hoogstverwonderd) Ja, van de wijk...
- MELVIN 't Is te zeggen, moeder...
- PEGGY Ik leef van de hemelse dauw.
- MELVIN Ze bedoelt....
- PEGGY Binnenkort heb ik werk. Mijne kop eraf als 't niet waar is. Want ik heb poten aan mijn lijf, zenne. Godverdomme en als ik werk heb...

Carla kijkt onthutst. Ze monstert Peggy argwanend. Peggy begrijpt het.

- PEGGY Oei. Ik mocht niet vloeken zeker?
- CARLA Waar woont gij eigenlijk?
- PEGGY Hier bij hem.
- MELVIN Ja moeder... om eerlijk te zijn, ze is al sinds een tijdje bij mij ingetrokken.
- PEGGY In 't begin sliep ik in de logeerkamer. Maar ja, 't was dan eens koekenbak en vanaf dan slaap ik bij hem in zijne nest.
- CARLA (staat verontwaardigd op) Melvin sta me toe dat ik het zeg, maar ik ben niet gediend met zulke praat.
- PEGGY Ja, madam, dat moet ik ook nog leren: schoon klappen. Gelijk Lisa...
- MELVIN Moeder, kan ik u onder vier ogen spreken?
- PEGGY Ah bon, ik mag er niet bij zijn!
- CARLA Luister eens, meid...
- PEGGY Ik ben uw meid niet!
- MELVIN Kalm, Peggy, kalm...

CARLA Gij hebt precies geen manieren. En nogal onbeschoft ook. Van waar komt gij?

MELVIN Moeder, kom, laat het onder ons tweeën rustig uitpraten. Peggy, als ge eventjes de kamer wilt verlaten.

PEGGY Nee ik ga niet weg! En ze mag weten vanwaar ik kom! Iederéén mag het weten!

MELVIN Peggy, zwijgt daarover nog.

PEGGY Madam, ik kom uit Elzen!!!

Een plotse ijzige stilte. Peggy springt in haar zetel, maakt zich klein. Carla kan haar met haar blikken wel doodbliksemen.

CARLA Uit.... uit... Elzen... Melvin, hoe kunt ge mij zoiets aandoen!

PEGGY Oh ja? Doe ik hem iets aan?! Ben ik niet goed genoeg voor hem?! Ben ik te min?! Omdat ik uit Elzen kom?!

CARLA Zwijgt gij! Melvin..

PEGGY (veert kwaad op, roept) Nee madàm chiqué, ik zwijg niét!!! En ik zal u zelfs nog meer vertellen! Ik ben een gescheiden vrouw! Hoort ge!!! Gescheiden! En da's ook niet goed voor uw zoontje zeker?!

MELVIN Peggy, laat het maar zo.

CARLA Een gescheiden wijf! Uit Elzen... Dan zult ge wel een hoop kinderen hebben? Nee, een hoop jòngeren!!!! Die vuil en smerig godganse dagen op straat lopen!!! In de stinkende straten daar in die achterbuurt.

PEGGY (schreeuwend) Uw bakkes toe!!! (Doet haar schoen uit, gooit die naar Carla)

MELVIN (schreeuwt) Houdt op!!!! Alletwee!!!

PEGGY Wié is hier nu onbeschoft?!!! (gaat weer ineengekrompen in haar zetel zitten)

MELVIN Moeder, neem me niet kwalijk, maar dat was laag bij de grond van u, zoiets te zeggen.

Even een gespannen stitle.

CARLA Goed. (Zet haar kop koffie weg, gaat naar de deur)

MELVIN Moeder...

CARLA *(keert zich om, tot Melvin)* Zolang dat gij met dat... dat... met zoiets...

MELVIN *(roept)* Zij heeft een nààm, moeder!!!

CARLA Zolang dat gij met zóièts optrekt zijt gij mijn zoon niet meer! Ik wil gene klap achter mijn rug!

MELVIN *(roept)* Ik zie haar gaarne, moeder!

Carla kijkt Melvin nog een ogenblik indringend aan. Dan gaat ze plots kordaat weg. Melvin blijft uitgeteld staan.

MELVIN Mooie verjaardag.

Een pijnlijke stilte. Melvin kijkt om naar Peggy die nog steeds ineengedoken in haar zetel zit.

MELVIN Verdorie, Peggy, waarom hebt ge u toch zo gedragen? Ik had u nog zo gevraagd uw best te doen om een goeie indruk te maken.

PEGGY 't Is haar eigen schuld.

MELVIN Akkoord, ze heeft u ergens onheus behandelt. En ja, ze liet duidelijk merken dat gij haar niet aanstond. Maar moest ge daarom zo tekeer gaan?

PEGGY Ze heeft mij serieus geaffronteerd. En ook mijn moederke. Omdat Elzen in haar ogen door en door slecht is. En rot. En als ze de mensen van Elzen iets verwijten, dan verwijten ze ook mijn moeder. Want mijn moeder wàs Elzen. Mijn moeder wàs één brok miserie. En als ze zeggen of nog maar dénken dat wij krapuul zijn, dan is dat grafschennis. En van mijn moeder haar graf moeten ze afblijven!

Een stilte. Melvin gaat zitten, kijkt Peggy aan.

MELVIN Ik wist niet dat zij ook uw moeder daardoor zo beledigde.

PEGGY Ik zag haar heel gaarne. Ik zal nooit vergeten hoe ze eens zei: "Ik zou gaarne weten wat geluk eigenlijk is, al was het maar voor één dag." Toen zat ze ook in deze zetel.

MELVIN Ik ga eisen dat ze zich verontschuldigt.

PEGGY Dat moet niet. En daarbij, dat haalt niks uit. Dat zit er te diep ingebakken. Bij allemàal die schoon burgers van de stad. Wij, van Elzen, wij zijn vulgaire soort. Wij zijn stront in hun ogen. 't Is onze eigen schuld dat we geen werk hebben. Wij zuipen liever. Vechten. Wij wassen ons niet. Hebben luizen. Wonen onze huizen kapot. Onze

miserie zoeken we zelf. En als er ons een malheur overkomt, dan is 't ons verdiende loon. (stemverheffing) Maar ik heb het niet verdiend dat... (stokt, krimpt ineen)

MELVIN Dat wat?

PEGGY En waarom moest ze over kinderen beginnen? Jóngeren zei ze dan nog! Alsof we beesten zijn.

Melvin staat op. Komt bij Peggy, streelt haar door haar haren. Ze krimpt ineen. Weent.

MELVIN Hé, wat krijgen we nu? (Hurkt neer naast haar) Peggy... Ik dacht dat gij geen tranen meer had. Ge verzwijgt iets. Peggy? (Staat op, geeft haar zijn zakdoek, ze droogt haar tranen) Peggy, luister, we leven samen als man en vrouw. Ik wil niet dat we geheimen hebben voor elkaar. Toen gij mij heel uw leven vertelde hebt ge mij iets verzwegen. Iets heel ergs. Iets dat blijft knagen, is het niet? Wat is het, Peggy? Het zal u misschien goed doen als ge het eens vertelt.

Peggy droogt haar tranen. Kijkt hem dan aan.

PEGGY Ik heb het u niet verteld omdat ik niet wil dat het in dat boek zou staan.

MELVIN Oké, dan komt het er ook niet in.

PEGGY (moeizaam) Ik heb een kind gehad. Een meiske. Tanja.

Weer komen er tranen in haar ogen. Ze wendt zich af. Melvin staat er een ogenblik perplex bij. Herstelt zich dan. Legt zijn hand op haar schouder.

MELVIN Stort uw hart maar eens uit. Ge hebt een luisterend oor. (Gaat rechtover haar zitten)

PEGGY Toen ik een jaar getrouwd was, geraakte ik in verwachting. Leo dronk toen al veel. 'k Zal nooit vergeten hoe ik afgezien heb. Ik had pijn in mijn buik. Mijn schoonmoeder was bij mij, maar wilde mij niet helpen. Ze zei dat het nog niks kon zijn. Leo zat op café. Een hele nacht heb ik liggen afzien van de buikkrampen. 's Morgens om zes uur kon ik het niet meer uithouden. Ik kroop uit bed, kleepte mij aan en ging naar de dokter. Er kwam een fietser af. 't Was Leo. Ladderzat. Ik wilde hem zeggen dat ik naar de dokter ging, maar hij luisterde niet. Hij was kwaad. Ik moest voor zijne velo lopen, terug naar huis. Ook hij geloofde niet dat ik mijn kind moest krijgen. En ik mocht niet naar de dokter en er mocht ook gene komen. Toen Leo sliep, ben ik weer naar buiten gegaan en ik deed autostop. De dokter zei da'k al 5 cm opening had en dat ik direct binnen moest. Hij reed met mij zo rap hij kon naar de kliniek. En daar is mijn kindje geboren. MIJN baby, want Leo verdiende het niet. Ze was alles voor mij. Toen ik met haar thuis was, heb ik veel slagen gekregen. Zomaar. Maar mijn Tanjake hielp

mij recht. Zij was al wat ik had. En toen... Ze was bijna een maand... Ze is... de wiegedood gestorven. Leo en zijn moeder zeiden dat het mijn schuld was. En dat is waar. 't Is mijn schuld. Ik zal haar verkeerd in haar wiegske gelegd hebben. En ik was dan nog thuis ook. Maar ik had niks in de gaten. Ik ben een slechte moeder. Bij mij gaan ze dood.
(Buigt wenend haar hoofd)

Een ijzige stilte. Melvin staat op. Streelt haar door haar haren.

MELVIN Ik wil dat gij een nieuwe kans krijgt.

PEGGY *(veert op uit haar zetel, neemt afstand van Melvin)* Nee!

MELVIN Peggy...

Een stilte. Peggy staat met haar rug naar Melvin.

PEGGY Melvin... sorry.

MELVIN Waarvoor?

PEGGY Voor mijn gedrag daarjuist tegenover uw moeder.

MELVIN Nu begrijp ik uw reactie.

PEGGY *(keert zich langzaam om naar Melvin)* Wat vindt ge nu van mij? Zeg mij eerlijk uw gedacht. Heel eerlijk.

MELVIN *(komt bij haar)* Ik zal u iets zeggen waaruit blijkt wat ik van u denk.

PEGGY Zeg het.

MELVIN Ik wil dat gij de moeder wordt van mijn kind.

PEGGY Meent ge dat?

MELVIN Absoluut. Ik zou best een kind willen.

PEGGY En uw moeder?

MELVIN Dat komt wel goed. 't Zou haar eerste kleinkind zijn. Ze wacht er al zo lang op.

PEGGY *(pijnlijk glimlachend)* Ik zou dat ook wel willen. Maar...

MELVIN Ach, ge zult het best aankunnen.

PEGGY *(met een angstige blik)* Ik mag er niet aan denken dat het weer...

MELVIN Ssst. Weet ge wat? Ge brengt het kind ter wereld in uw heiligdom... in uw zetel. (Gaat naar de zetel)

PEGGY (er verschijnt een brede glimlach) Ja, dat doe ik. (Komt bij hem aan de zetel, legt haar hand op de rugleuning) Dan zal het geboren worden onder een goed gesternte. Dan zal het nooit iets overkomen. En 't zal 't gelukkigste kind ter wereld worden.

MELVIN En dan trouwen we.

PEGGY Daarvoor moet ge potverdekke zo oud geworden zijn.

MELVIN Hela, hela... oud?

PEGGY Pardon... teenager!!!

Ze lachen beiden. Peggy geeft Melvin een klapzoen en ze gaat Chaplin-waggelend af. Melvin gaat aan zijn bureau zitten. Lichtcirkel. Neemt drie schriften.

MELVIN (vertelt tot publiek) Peggy kon op de duur ook schrijven. En ze schreef haar eigen levensverhaal. Ze bezat nu de kracht van het geschreven woord en die wilde ze gebruiken. En dat deed ze ook. Ze schreef op vrij korte tijd deze schriften vol. (Toont het publiek de drie schriften, bladert erin) Enkele passages: (leest een paar citaten, terwijl hij doorbladert) "Op een dag heeft mijn moeder al haar pillen ingenomen. Ik vond haar dood in haar zetel." -- "Ik heb een tijdlang boven een café gewoond. Ik kon veel geld verdienen als ik zou trouwen met een vreemdeling. Maar dat wilde ik niet." -- "Ik kreeg een toelage van het OCMW, maar dan opeens niet meer, omdat ik een vriendin hielp die de markten deed. De ene of andere smeerlap had mij verraden." -- "Mijn eten bestond meestal uit een beetje brood met een likje margarine". -- "Ik stuur een deurwaarder als ge niet vlug uw huishuur betaalt en tekenen met een kruiske telt hier niet." -- "Mijn moederke zei: ik zou gaarne weten wat geluk eigenlijk is, al was het maar voor één dag." (Kijkt de zaal in) Maar drie maanden later...

Lichtcirkel fade-out.

Scène 9 - Elzen

Justine op. Kijkt rond. Is niet op haar gemak. Sakke op. Kijkt schuw naar Justine.

SAKKE Ha.... hallo...

JUSTINE Dag... euh... goeiendag. Alles goed? Schoon weer hé. (Sakke reageert niet, blijft Justine aanstaren) Ja, 't is schoon weer. 't Heeft wel een hele dag geregend en 't is veel te koud voor de tijd van 't jaar. Maar ja... in Siberië zal 't wel kouder zijn zeker.

- SAKKE Si... be.. rië?
- JUSTINE Laat maar, menneke, ik zei dat maar om iéts te zeggen. Zeg maar... zijde gij niet... Sakke... of zoiets?
- SAKKE Sakke... ja... gij... kent mij?
- JUSTINE Ik heb al 't één en 't ander over u gehoord. Over àl de mensen hier in Elzen. Ik heb een meiske leren kennen die bezig is haar levensgeschiedenis te schrijven. Schoon zenne, wreed schoon. Met veel miserie en ambras, da's altijd spannend. In 't begin moest ik van dat kind niks weten omdat ze van hier is. Maar ze woont nu al een paar maanden bij die vent waar da'k werk en... nu da'k weet wat die sloor allemaal al heeft meegemaakt vind ik dat meiske eigenlijk nog zo slecht niet.
- SAKKE Meiske... Schoon?
- JUSTINE Ja, ze heeft toch een schoon snuiteke.
- SAKKE Waarom gij hier?
- JUSTINE Awel, om eerlijk te zijn: uit curiositeit. 'k Heb heel mijn leven alleen maar slechte dingies gehoord over Elzen en nu hoor ik van dat meiske een heel andere klok. Pas op, ik ben niet altijd curieus hé... maar... ik wilde eens met mijn eigen ogen zien over wie en wat Peggy aan 't schrijven is. Ja ze noteert alles in paar schriften. Ze maakt een lang opstel over haar leven en Melvin gaat daar dan een boek van maken.
- SAKKE Peggy?
- JUSTINE Peggy, ja... Peggy Lucas. Z'is van hier afkomstig. Maar nu woont ze al een paar maanden in 't stad op een appartement. Ge kent ze, zenne. Want zij kent ù.
- SAKKE Peggy... mijne kameraad...
- JUSTINE Dat dacht ik, ja. Z'heeft u toch al dikwijls vernoemd.
- SAKKE De com... plimenten...
- JUSTINE Die zal ik zeker doen. (Kijk rond) En zeggen da'k er weken over gedaan heb om mijn courage bijeen te rapen en naar hier te komen. Maar Peggy heeft mij kunnen overhalen om de stap te zetten. En 'k moet eerlijk zeggen... Elzen... 'k had mij dat veel wreedaardiger en barbaarser voorgesteld. En smeriger en met veel meer stank. Maar totnogtoe heb ik hier nog geeneen rat gezien. En nog geen zatte buzze ook. Of een... (kan het moeilijk uitspreken) ...exhi... bizieninieonist... of zo... allee, ene die zijn klokkespel laat zien.

- SAKKE Klokke spelen...
- JUSTINE Jamaar, niet da'k u op 't gedacht wil brengen, zenne. Laat maar zitten. (kijkt rond) Ja, als Melvin dat boek over Elzen wil schrijven, zal hij toch ook eens meer langs moeten komen.
- SAKKE Melvin?
- JUSTINE Melvin Selis, die beroemde schrijver. Daar woont Peggy mee samen. En ik heb hem al dikwijls op de goeie weg moeten zetten. Eens met een visser ook. En nu kwam ik op 't gedacht om naar hier te komen... voor hèm... en... voor mij ook wat.
- Ondertussen is Sakke gaan neerzitten op een bak, hoofd gebogen, verdrietig.
- JUSTINE Hé zeg, wat krijgt gij nu ineens? Zit gij nu te tsjilpen of wat?
- SAKKE Peggy... woont in... in stad... met vriend... dan ik.... haar nooit meer zien...
- JUSTINE Wie zegt dat? Maar menneke toch, ge moet dat niet denken. D'er zal wel een dag komen dat ze eens langskomt. Daar ben ik zeker van. Ik heb haar ondertussen beter leren kennen.
- SAKKE Gij vragen?
- JUSTINE Awel 't is goed. 'k Zal 't haar vragen. En nu moet ik er vandoor, 't begint donker te worden. En... (kijkt rond, wat angstig nu) ...met de donkere in Elzen... da's wel wat te veel van 't goeie. Trop is teveel en teveel is trop. Dag menneke... (wil weggaan)
- SAKKE Wacht. (Justine stopt, kijkt om) Gij Peggy zeggen... wij... hier weg moeten... allemaal weg... hier alles op de grond... al... alle huizekes weg...
- JUSTINE Wat zegt gij daar allemaal?
- SAKKE (nervus, begint te wiegen) Odette zeggen... Wij weg... bulldozers komen...
- JUSTINE Wordt deze wijk afgebroken? Is 't dàt wat ge wilt zeggen?
- SAKKE Afbreken ja. Odette zeggen... brief gekregen... allemaal...
- JUSTINE Potverdekke, daar moet ik 't fijne van weten. Morgen ga 'k naar 't stadhuis. Da's goed dat ge mij dat gezegd hebben, menneke. Salukes.
- SAKKE Saluut... com... complimenten... aan... Peggy.

JUSTINE Komt in de sacoché! *(Gaat af)*

Licht fade-out.

Scène 10 - appartement Melvin

Peggy zit in haar zetel te mokken. Melvin op. Passeert haar om naar zijn bureau te gaan. Hij keert zich om. Kijkt Peggy aan.

MELVIN Schat, is er iets?

PEGGY Voor wat?

MELVIN Ik vind dat gij de laatste tijd nogal raar doet.

PEGGY Tiens, is u dat opgevallen?

MELVIN Wat wilt ge daarmee zeggen?

PEGGY De laatste tijd hoort of ziet gij niks meer. Schrijven, piekeren, dromen. Niks zeggen en mij links laten liggen.

MELVIN Tja, ge zult nu eenmaal moeten leren leven met een schrijver.

PEGGY En duurt dat altijd zo lang, een boek ineens flansen?

MELVIN (neemt de drie schriften) Dat hebt ge toch zélf ondervonden?

PEGGY Daar heb ik niet zolang aan gewerkt als gij aan uw romanke. Ik zeven weken en gij drie volle maanden. De laatste keer dat we nog eens weggeweest zijn was met uwe verjaardag. Dat is nu drie maanden geleden. 's Anderendaags ben ik begonnen in mijn schriften en gij aan uw computer. Maar gij werd een kluizenaar.

MELVIN (bladert in de schriften) Ik heb alles gelezen.

PEGGY Tiens, het interesseert u dan toch.

MELVIN Natuurlijk. We hadden het zo toch afgesproken. Gij schrijft uw verhaal en ik bewerk het.

PEGGY Bewerken? Gaat gij er dan aan veranderen?

MELVIN Ah ja, de zinsbouw en zo. En er moet ook een echte plot rond geweven worden. Het wordt een mengeling van waargebeurde feiten, uw leven, en fictie.

PEGGY Fictie? Wat is dat voor een beest?

- MELVIN Een verzinzel. Een denkbeeldige voorstelling. En het hoofdpersonage noem ik Vicky.
- PEGGY Vicky?! Dus, 't zal niét over mij gaan?!
- MELVIN Ja, tochtwèl. Want Vicky dat zijt gij eigenlijk. Maar het boek is natuurlijk aan u opgedragen. En op de eerste bladzijde zal vermeld staan: "opgedragen aan Peggy Lucas".
- PEGGY (veert kwaad op, stemverheffing) Niks van verdomme! Ik wil dat het mijn verhaal is! Zoals ik het heb geschreven! MIJN verhaal en dat van Elzen!
- MELVIN Elzen... Ja, die naam heb ik behouden. Die wijk spreekt immers tot de verbeelding.
- PEGGY Ah ja natuurlijk! Door de slechte reputatie! En zeg niet dat 't niet waar is! Ik mag nòg niet binnen bij uw moeder!
- MELVIN Ach, ge weet hoe de mensen zijn.
- PEGGY (heftig) Ik weet het verdomme maar al te goed! (Grist de schriften uit zijn handen, gooit ze op het bureau)
- MELVIN Zeg Peggy, maar wat hebt gij toch?
- PEGGY Zijt gij al eens naar Elzen geweest om te gaan kijken hoe het er voor 't moment aan toegaat?
- MELVIN Ge zijt toch weer niet naar ginder geweest?!
- PEGGY Jà! En weet ge waarom?! Omdat het zover is! Wat al lange tijd de ronde deed, gaat nu gebeuren. Elzen gaat met de grond gelijk gemaakt worden! De hele wijk. Vanaf de Achterstraat tot aan de Padde en alles daar tussenin.
- MELVIN Is dat echt?
- PEGGY "Is dat echt? Is dat echt?" Val nu maar uit de lucht. Maar ja, 't is niet moeilijk, met uw kluzenaarsleven, terwijl ge aan een romanneke bezig waart, hebt ge geen radio of tv opgezet. Zelfs geen gazet gelezen. Maar Justine heeft het mij verteld en dan ben ik de zaak beginnen opvolgen. Alléén. Want... oeioei... u storen mocht ik in geen geval!
- MELVIN Komt er ginder dan toch een winkelcentrum?
- PEGGY De plannen zijn goedgekeurd en getekend. De huizekesmelkers worden onteigend en ze gaan een pak geld opstrijken. Maar de arme sukkelaars zullen nu nog meer in de miserie geraken. Ze hebben allemaal een brief gekregen dat ze tegen 't eind van de herfst uit hun

huis moeten! Tegen 't eind van de herfst dan nog wel! Ah ja, 't moet eerst koud worden om ze op straat te doen slapen!

MELVIN Ze kunnen toch ergens anders gaan wonen?

PEGGY Ah ja? Naar blok Bielen? Daar is het al overbevolkt. En ergens een huis gaan huren in de stad, daar hebben ze 't geld niet voor. En in barakken gaan wonen mag ook al niet. De zigeuners, die al jaren een vaste standplaats hebben, moeten ook al oprassen.

MELVIN Peggy, schat, ik begrijp best dat ge daar in uw maag mee zit...

PEGGY Gij begrijpt daar juistekes níks van!

MELVIN ...maar ge moet u daar toch zo niet over opwinden. Daar kan toch niks meer aan gedaan worden hoor.

PEGGY Ah nee, natuurlijk niet! Niemand kan er iets aan doen! Omdat niemand er iets WILT aan doen!

MELVIN Wat moet ik bijvoorbeeld dan doen? Hé? Wat moet ik dan doen?

PEGGY Gij zijt juist dezelfde als al d'ander! Alleen maar denken aan uw eigen en voor de rest zijt ge ziende blind voor de miserie van kansarme geburen! *(kwaad af)*

MELVIN Peggy, waar gaat ge naartoe?! Peggy!!!!

Fade-out licht.

Terwijl het licht op de scène nog uit is horen we het geluid van een joelende menigte, vechtpartijen, oproer, politiesirenes. Dit duurt een tijdje.

Fade-out geluid.

Scène 11 - appartement Melvin.

Justine op, gevolgd door Arneel en Smets. Justine is zenuwachtig.

JUSTINE Het spijt me, meneer Arneel, maar Peggy is niet thuis.

ARNEEL Geen idee wanneer ze thuiskomt?

JUSTINE Nee... euh... 'k ben-ik hier maar gewoon de kuisvrouw en zo vanalles wat, maar ik bemoei mij nooit met andermans zaken.

SMETS Het kan toch zijn dat ze u iets gezegd heeft.

JUSTINE Ja, dat kan, madam Smets.... maar... euh...

- ARNEEL Precies een beetje zenuwachtig, mevrouw.
- JUSTINE Zeg maar Justine zenne, ge zult uwe mond niet scheuren.
- SMETS Heeft Peggy Lucas u soms iets gezegd?
- JUSTINE Oh... euh... 't is te zeggen... wat ze gezegd heeft... ze heeft níks gezegd... allee... toch niet waar ze naartoe is en wanneer ze zou thuskomen. En àls ze daarover iets zou gezegd hebben, pas op, ik zeg: àls... wel... dan... euh... dan gaat dat mijn één oor in en mijn ander uit. Ik zei het al: ik bemoei mij nooit met de handel en wandel van andere mensen. Spijtig voor u, maar ik ben bijlange geen curieuse mosterdpot, als ge dat soms zoudt denken.
- ARNEEL En meneer Selis is dus ook niet thuis?
- JUSTINE Nee... euh... die is... euh... ook weg.
- SMETS Mevrouw Justine...
- JUSTINE Justine alléén is goed.
- SMETS Justine...
- JUSTINE Vraag me niet wààr Melvin is, want ik weet het ook niet.
- ARNEEL U weet wel erg weinig, Justine.
- JUSTINE Hoe minder dat ge weet, hoe beter, meneer Arneel. Maar... euh... pas op, niet da'k curieus ben... maar waarvoor hebt ge Peggy zo dringend nodig? Jullie zijn niet van de politie, dat weet ik, ge zijt hier al eens geweest. Jullie zijn de architecten van dat boelke ginder in Elzen, is 't niet?
- SMETS We willen Peggy Lucas spreken. Alleen zij kan de gemoederen daar bedaren.
- ARNEEL Ze heeft er een actiegroep opgericht. VEBAC.
- JUSTINE Vebac... dat klinkt wel schoon. Die heeft toch ook fantasie hé, dat meiske.
- SMETS Vebac staat voor Verenigde Elzense Bewoners in Actie.
- JUSTINE Ge moet er toch maar opkomen hé.
- ARNEEL Peggy Lucas is de leidster van de actievoerders. De drijvende kracht.
- SMETS Iedereen luistert naar haar.

ARNEEL We verwachten zware moeilijken wanneer de afbraak moet beginnen. En dat is heel binnenkort.

JUSTINE Oh, ik snap het. Jullie gaan Peggy gebruiken om de arme mensen ginder braafkes te doen knikken waardoor ze dan als onnozele dutskes hun biezen pakken.

ARNEEL Het heeft geen zin dat ze zich verzetten.

SMETS We willen geen ongelukken, Justine.

Melvin en Peggy op. Melvin is razend, hij duwt Peggy voor zich uit.

MELVIN Vooruit, zitten! En nu wil ik weten wat ge precies van plan zijt!

Peggy duikt in haar zetel. Nu pas ziet Melvin de anderen.

MELVIN Oh, meneer Arneel, mevrouw Smets.

ARNEEL Meneer Selis, we kwamen om een paar...

MELVIN Neem me niet kwalijk, meneer Arneel, maar ik moet u verzoeken onmiddellijk deze flat te verlaten.

ARNEEL Pardon?

SMETS Maar meneer Selis...

MELVIN Ik wil met die hele zaak verder niets, maar dan ook niets, meer te maken hebben.

SMETS Maar vorige keer...

MELVIN Vorige keer heb ik jullie ontvangen, ja. Ik dacht toen echt dat ik samen met jullie een oplossing kon vinden, maar na wat er vanavond is gebeurd, verdienen ze in Elzen niet dat ze geholpen worden.

PEGGY Wat zegt gij daar?!

MELVIN Zwijg gij! Laat straks uw uitleg maar horen!

JUSTINE Oeioei... euh...

MELVIN Het is ver gekomen ginder in Elzen. Nu beginnen ze ook al te vechten. En ze hebben het rondpunt geblokkeerd. Er is heel wat schade. De politie heeft een paar oproerkraaiers opgepakt, waaronder... hier... Peggy natuurlijk.

JUSTINE Is dat waar, Peggy? Hebt gij in de bak gezeten? Da's daar maar niks zeker?

- MELVIN Jaja, Justine, laat uw commentaar maar.
- JUSTINE Zie, niet da'k curieus ben, maar...
- MELVIN Justine, ge kunt gaan. Ge hebt gedaan voor vandaag.
- JUSTINE Maar....
- MELVIN Dat ge kunt gaan, Justine. Ik zie u morgen wel.
- JUSTINE Ja... euh... enfin ja... ik ga. Maar morgen zou ik toch willen weten... pas op, niet da'k curieus ben... (Justine hoofdschuddend af)
- MELVIN Het spijt me, maar ik kan u niet helpen.
- SMETS We komen voor Peggy, meneer Selis.
- PEGGY Voor mij?
- MELVIN Daar is de deur, meneer Arneel, mevrouw Smets. En veel succes met jullie project.
- ARNEEL Nu... goed dan, in deze situatie zal er waarschijnlijk toch niets deftigs uit de bus komen. Meneer Selis, mevrouw Lucas.
- SMETS Tja, zo te zien komen we inderdaad ongelegen. Nog een goeiedag verder.

Arneel en Smets af.

Melvin begint zenuwachtig heen en weer te lopen.

- MELVIN Mooi! Heel mooi is dat! Mijn vrouw...
- PEGGY Ik bèn uw vrouw nog niet.
- MELVIN Mijn... 'levenspartner' gaat vechten en wordt opgepakt! Dat is heel vernederend u te moeten komen halen op het politiebureau, weet ge dat?! Misschien voelt gij dat zo niet aan, maar ik vind dat heel vernederend!
- PEGGY Ge mocht mij gerust daar gelaten hebben.
- MELVIN In heel mijn leven heb ik nog nooit moeilijkheden gehad met het gerecht.
- PEGGY Brave jongen.
- MELVIN En nu dit.

- PEGGY Ge hebt de verkèerde levenspartner hé jong.
- MELVIN Daar wil het niet over hebben.
- PEGGY Gij moet voor mij niet in moeilijkheden geraken. Ik wil dat niet. Ik zal mijn eigen boontjes wel doppen.
- MELVIN Als ge boontjes te doppen hebt, dopt die dan hiér! Niet in Elzen. Niet aan het gemeentehuis, niet op de markt, niet aan het rondpunt! Maar hier bij mij!
- PEGGY (staat op) Wilt gij daarmee zeggen dat ik niet meer buiten mag?
- MELVIN Niet om de boel op stelten te zetten!
- PEGGY Ze hebben me daar nodig! En ik zàl helpen! Hoort ge mij! Ik zàl helpen! En nu kàn ik het ook! Want ik kan schrijven! Ik ga brieven schrijven en die zullen in alle gazetten komen. Ik ga pamfletten opstellen die van bus tot bus verspreid zullen worden.
- MELVIN Dat is allemaal niet meer nodig. Het is er te laat voor. Het winkelcentrum komt er hoedanook!
- PEGGY Dat weet ik. Maar ze weten nog altijd niet waar de Elzenaars naartoe moeten. En dààr gaat het nu om. Melvin, gij zoudt ons heel goed kunnen helpen. Gij kunt beter schrijven dan ik. En ge hebt heel wat connecties.
- MELVIN Peggy, ik wil niet dat g'u er nog langer mee bemoeit.
- PEGGY Ze rekenen op mij.
- MELVIN Ik wil het niet!
- PEGGY Dus, gij wilt niet helpen?
- MELVIN Dat is alleen maar verloren tijd.
- PEGGY (verontwaardigd) Verloren tijd?!
- MELVIN (stemverheffing) Verloren tijd, ja!
- PEGGY Hoe zijt gij niet beschaamd?! Mensen helpen is verloren tijd!
- MELVIN Ach, zo bedoel ik het niet.

De volgende replieken roepen ze tegen elkaar in. Steeds feller, heviger, luider. De ruzie gaat crescendo.

- PEGGY Ik weet maar al te goed wat ge bedoelt!

- MELVIN Gij hebt ginder niets meer te zoeken!
- PEGGY Elzen is mijn geboortegrond!
- MELVIN Hiér is uw plaats!
- PEGGY Ik ben uw gevangene niet!
- MELVIN Gij zijt mijn vrouw!
- PEGGY Ik wil nog liever een slons zijn zoals vroeger!
- MELVIN Hoe durft gij zoiets te zeggen!
- PEGGY Gij had mij beter niet binnengepakt!
- MELVIN Ge beseft toch wel wat ik voor u gedaan heb?!
- PEGGY Ik ben verdomme uw eigendom niet!
- MELVIN Gij ondankbaar schepsel!
- PEGGY Gij had mij alleen maar nodig om een boekske te kunnen schrijven!
- MELVIN Dat is niet waar! En dat weet ge goed genoeg!
- PEGGY En nu gaat ge geld verdienen met een ander zijn miserie! Een bloedzuiger, dat zijt ge!
- MELVIN Ik heb u leren lezen en schrijven. Ik heb u nieuwe kleren gekocht!
- PEGGY Daar hebt g'het! Ik wíst dat ik het op een dag eens zou moeten horen! Ge zat er al lang op te wachten om mij dat door te steken!
- MELVIN Als gij een beetje, een heel klein beetje, dankbaar zoudt zijn, dan zoudt ge Elzen uit uw kop zetten! Waarom zijt ge verdomme naar ginder beginnen gaan?!!
- PEGGY Omwille van mijn moeder!
- MELVIN Uw moeder is al lang dood!!!
- PEGGY Nee, dat is ze níét!!!
- MELVIN Gij zijt zot!!! Juist gelijk uw moeder!!! ZOT!!!!

Op slag een pijnlijke stilte. Melvin beseft wat hij in die opwelling heeft gezegd. Peggy staat er een ogenblik perplex bij. We zien de woede in haar opstijgen.

MELVIN Het spijt me.

PEGGY Smeerlap.

MELVIN Het spijt me.

Peggy gaat kordaat af in de logeerkamer.

MELVIN Wat gaat ge doen? Peggy? Echt Peggy, het spijt me. Geloof me. Ik had zoiets niet mogen zeggen. Verdomme, ik kan mijn tong wel afbijten.

Peggy op uit de logeerkamer met een paar kleren en haar vuilzak van vroeger. Gooit de kleren op de grond, hurkt neer, opent de vuilzak en begint er de oude kleren in te stoppen.

MELVIN Peggy, wat betekent dat?

PEGGY De kleren die ge mij gekocht hebt laat ik hier. Ik pak alleen dat mee waar da'k mee gekomen ben. Ge hebt mij eens gevraagd om alles van vroeger weg te doen. Een chance da'k dat nooit gedaan heb.

MELVIN (valt bij haar op zijn knieën) Peggy, ge wilt toch niet...?

PEGGY Ik ben de laatste tijd niet alleen naar Elzen geweest, maar ook naar 't kerkhof.

MELVIN Peggy, ge moet me geloven. Ik meende het niet. Het was eruit voor ik het wist. Ik was buiten mezelf.

PEGGY En ook naar het kinderkerkhof.

MELVIN Peggy, laat het ons vergeten. Dit is zinloos.

PEGGY Haar grafje is al weg. En toch had ik zo graag bloemen voor dat wit houten kruiske gelegd. Op die plaats, ook al ligt daar nu een ander kindje. Maar op die plaats...

MELVIN Peggy... luister...

PEGGY Maar ik had geen geld.

MELVIN We zullen samen naar het kerkhof gaan, oké? En ik zal verschillende ruikers bloemen kopen. Een voor het graf van uw moeder en een voor uw kindje. En voor u koop ik een heel gróte ruiker.

Peggy begint verder haar kleren in de vuilzak te stoppen.

MELVIN Nee, dat kunt ge niet menen. Peggy, ge gaat toch niet weg? Peggy? We hadden het toch goed? Of niet soms? We wilden toch een kind?

En we zouden trouwen. Peggy, ge moogt niet weggaan. Ge moogt niet. Alsjeblief, Peggy ga niet weg.

Zonder een woord te zeggen staat Peggy op. Al de kleren zitten nu in de vuilzak. Ze legt de vuilzak in haar zetel. Melvin staat op, komt bij haar.

MELVIN Luister, Peggy... ik zal doen wat ik kan. Zeg me wat ik moet doen, als ge mij maar niet in de steek laat.

PEGGY *(kijkt Melvin een ogenblik aan)* Vanavond start onze laatste actie. Ons eindoffensief. We gaan de hele wijk bezetten. Alle toegangswegen worden geblokkeerd. Niemand zal er in of uit kunnen. Ze zullen de huizen niet kunnen afbreken omdat wij er zullen inzitten. Met ons erin zullen ze de bulldozers hun werk niet durven laten doen. De bezetting zal duren tot het bittere einde. Tot we zeker zijn dat de Elzenaars ergens anders naartoe kunnen waar ze het goed hebben.

MELVIN En gij gaat aan die bezetting meedoen?

PEGGY Natuurlijk. 't Is zelfs mijn idee. Ik heb alles voorbereid.

MELVIN Dus... ge gaat weg?

PEGGY Ja.

MELVIN Voor hoelang?

PEGGY Hangt af van de politiekers.

MELVIN *(berustend)* Goed...ik... ik hou u niet tegen. Trouwens, ik weet dat ik dat toch niet zal kunnen.

Een gespannen stilte. Ze kijken elkaar een ogenblik aan. Uiteindelijk maakt Peggy aanstalten om de zetel op te nemen.

PEGGY Dag Melvin.

MELVIN Wilt ge het mij vergeven dat ik u gekwetst heb? Alsjeblief?

PEGGY Ik heb mij ook laten gaan.

MELVIN Dit was onze eerste echte ruzie. Daarom gaat ge toch niet voorgoed weg? We hebben het toch altijd goed gehad samen, ja toch?

PEGGY Ik heb vroeger zoveel ruzies meegemaakt. Ik weet nu stillekesaan wel dat ge dan dingen kunt zeggen die ge eigenlijk niet meent. Maar gij hebt mij tenminste niet bont en blauw geslagen. Da's ook de eerste keer da'k dat meemaak. Bedankt hé jong.

MELVIN Kan ik iets doen?

- PEGGY Ja. Mij niet achterna komen.
- MELVIN Ik wil niet dat u iets overkomt.
- PEGGY Ge zult mij misschien zien op tv. Want ik zal op de eerste rij staan. Als 'wijkburgemeester'. Met de vlag. Ah ja, want we hebben een eigen vlag. Goed hé.
- MELVIN Ge komt toch terug?
- PEGGY Als we ginder uitgevochten zijn, Melvin, dan hebt ge 't aan uw gilé. Dan trouwen we.
- MELVIN Neem uw nieuwe kleren mee, die zijn schoner.
- PEGGY Ik doe de kleren aan die daar passen.
- MELVIN En die vuilzak, dat kan niet. Ge moogt mijn reiskoffer gebruiken.
- PEGGY Een reiskoffer hebben ze daar niet. Waarom zouden ze.
- MELVIN Maar enfin... ge moet toch een toiletzak of zoiets meenemen.
- PEGGY Laat maar. Ik trek m'n plan wel. (Neemt de zetel vast om te vertrekken)
- MELVIN Peggy, voor ik u laat gaan moet ik er zeker van zijn dat ge terugkomt. Beloof het mij.

Peggy aarzelt eerst even. Zet dan de zetel neer. Bekijkt hem. Legt haar hand op de rugleuning.

PEGGY Ik zal mijn zetel hier laten staan. Dan moèt ik wel terugkomen.

Een pijnlijke stilte. Ze kijken elkaar een ogenblik aan. Melvin legt zijn hand op haar hand. Uiteindelijk neemt Peggy de vuilzak op en geeft Melvin een vluchtige afscheidskus.

PEGGY Dag Melvin. (Af)

Melvin blijft een ogenblik roerloos staan. Keert zich plots om, roept richting deur:

MELVIN Wees voorzichtig, Peggy!

Fade-out licht.

Scène 12 - bureau + Elzen

In deze scène zit Melvin aan zijn bureau, in de lichtcirkel, te vertellen. Ondertussen zien we ook de actie in Elzen.

Lichtcirkel bureau

MELVIN *(met boek in z'n hand, vertelt tot publiek)* Later die avond ben ik naar Elzen gereden. En inderdaad, de hele site was bezet. Ze hadden barricades opgeworpen aan alle toegangswegen. En ik zag haar. Peggy. Op de voorste rij. Met haar vlag.

Lichtcirkel bureau uit. Licht aan in Elzen.

Peggy komt op met een zelfgemaakte vlag. We horen het geluid van een joelende menigte. Achter haar komen ook Walter, Odette en Sakke op.

WALTER Vooruit, Peggy! Geef het hen! Wrijft het maar op hun rijke bakkes! Zeg wat ge te zeggen hebt! Zeg aan die smeerlappen wat wij allemààl te zeggen hebben! Dat we niet met ons kloten laten spelen!

ODETTE Wij rekenen op u, Peggy. Gij alleen kunt het. Gij alleen!

SAKKE Peggy... hier... blijven... niet meer weggaan.

ODETTE Zwijgt, jongen. 't Is Peggy dat 't woord heeft. En daarbij, gij moogt u niet opwinden.

Licht uit in Elzen. Lichtcirkel aan op Melvin aan bureau. Het geluid van de joelende menigte blijft.

MELVIN De Elzenaars stonden achter haar. Vechtensklaar. Als krijgers achter hun bevelhebber. Peggy Lucas sprak haar volk toe. Ze deed ook een oproep tot de beleidsmensen.

Lichtcirkel bureau uit. Licht aan in Elzen.

PEGGY Stilte! Stilte!!! *(Het geluid van de menigte verstomd, roept naar het publiek toe)* Jullie die het voor het zeggen hebben, luistert nu eens voor één keer naar ons! Ik spreek in naam van al deze mensen hier! Wij willen dat jullie nu direct beslissen en ons op papier beloven dat wij allemaal een dak boven onze kop krijgen! 't Wordt winter en we moeten een warm huis hebben! Het moet niet voor niks zijn, maar wel betaalbaar! Meneer de burgemeester en de schepenen, jullie zetelen in de gemeenteraad! Zételen! In een floeren zetel! Wel, deze arme mensen hebben ook een zetel! Maar een ouwe, kapotte, versleten zetel! Heren ministers, jullie hebben een 'portefeuille', een dikke gevulde! Maar deze mensen hebben alleen een lege portemonnee!

Licht uit in Elzen. Lichtcirkel aan op Melvin aan bureau. Op de achtergrond terug het geluid van een joelende menigte.

MELVIN Twee dagen heeft de bezetting geduurd. Maar toen de afbraak moest beginnen werden de Elzenaars verdreven. Honden, paarden, wapenstokken, waterkanon, zelfs rookbommen. De pers was in grote getale aanwezig. De televisie, de radio, de geschreven pers. De Elzenaars moesten een eerste keer vluchten. Peggy vond ik niet. Van een paar huizen werd het dak al afgebroken. Die zouden het eerst met de grond gelijk gemaakt worden. Plots kwamen de Elzenaars terug, met Peggy op kop.

Lichtcirkel bureau uit. Licht aan in **Elzen**. Het geluid van de joelende menigte wordt stilaan luider.

PEGGY Er zijn nog altijd geen beloftes! We weten nog altijd van niks!!! Dus, we blijven!!! Deze buurt is van ons!!! Deze plek was van mijn moeder! Hier geen winkels! We zullen toch geen geld hebben om in deze nieuwe boetieks te kunnen kopen. Op de plaats waar onze huizekes hebben gestaan, zullen we niet eens welkom zijn! WE BLIJVEN!!!

ALLEN We blijven!!!!

WALTER Goed gezegd, Peggy! Goed gezegd!!! Kom hier da'k u pak nondedju!!! Ge zijt gij nog altijd mijn enig en echt lief wijveke!

Walter grijpt Peggy vast, tilt haar op, draait met haar rond. Zij houdt de vlag in de hoogte.

ODETTE Wij blijven!!!!

SAKKE Ik... ik blijf ook!!!

Licht uit in Elzen. Lichtcirkel aan op Melvin aan **bureau**. Het geluid van de joelende menigte blijft.

MELVIN Weer werden ze verdreven. Er heerste een enorme chaos. Toen pas besepte ik het. Ja, ik ben ziende blind geweest. Dit was een echte schande, onze maatschappij onwaardig. Maar het was te laat. De bulldozers rukten aan. En ik zocht Peggy.

Lichtcirkel bureau uit. In de duisternis gaat Melvin weg. Licht aan in **Elzen**. Nog steeds het geluid van de opstand.

PEGGY Vooruit, Walter! De huizen in! We verdelen ons!

WALTER Waar gaat gij naartoe?

PEGGY De bulldozers zullen van ginder komen, ik ga in het eerste huizeke zitten.

WALTER Ik ga met u mee.

PEGGY Nee, Walter, gij hebt de leiding aan dié kant. Vooruit. Odette, gaat gij mee.

ODETTE Kom, Sakke. (Grijpt Sakke vast)

SAKKE (maar trekt zich los) Peggy!

ODETTE Sakke, luistert nu toch eens voor ene keer naar wat er u gezegd wordt!

SAKKE (neemt Peggy bij de armen) Peggy....

PEGGY (lief) Wat is er, Sakke? Wat is er, jongen? Ge moet gene schrik hebben.

SAKKE Ik... ik... zie u gaarne...

PEGGY (ontroerd) Ik u ook, lieve Sakke. Ik u ook. (Ze geeft hem een zoen)

Sakke voelt met zijn vingers de plek waar hij de kus heeft gekregen.

ODETTE Kom nu!

Odette en Sakke af. Het geluid wordt heviger. Peggy kijkt naar de andere kant. Steekt haar vlag weer in de hoogte, gaat strijdvaardig af.

Geluid van de opstand gaat nog crescendo. Na een paar seconden komt van de andere kant Melvin op. Loopt rond, zoekt Peggy.

MELVIN (roept) Peggy! Waar zijt ge?! Peggy! Kom naar huis! Het is afgelopen! Peggy!!! (Wanhopig in het rond vragend) Mensen, heeft er iemand dat meisje gezien!? De leidster met de vlag! Het meisje die de toezeggingen heeft gehouden! Peggy noemt ze! Peggy Lucas! (Reikhalzend zoekend, roept) Peggy! Hoort ge mij!? Kom naar huis! Het is afgelopen!

Een plotse stilte. Ook het geluid van de opstand verstomd eensklaps.

MELVIN (tot publiek) Plots werd het stil. Beangstigend stil. (Even een stilte, hij staat er uiterst gespannen bij) Maar toen...

We horen nu het geluid van naderende bulldozers.

MELVIN De strijd was gestreden. Ze kwamen steeds dichterbij, de bulldozers, de niets ontziende monsters. De eerste gevel zou binnen een paar seconden neergeduwd worden. Iedereen stond er op te kijken. (Het geluid van de bulldozers steeds luider) Plots zag ik haar! Zwaaiend met haar vlag! Aan het venster, op de verdieping van dat huizeke. (Schrikt plots) Achter die eerste gevel!!! (In paniek, luid roepend) Peggy, ga daar weg! Ga daar vlug weg! (Zwaait met zijn armen naar

de andere kant) Neen! Stop die machine! Stop!!! Er is iemand binnen!!! STOP!!!!

Een oorverdovend lawaai van neervallend puin.

MELVIN (schreeuwend) PEGGY!!!!!!!!!! (Rent af)

Black-out.

Scène 13 - appartement Melvin.

Melvin op. Duwt een rolstoel voor zich uit met daarin... Peggy. Ze zit er bij als een plant. Ze heeft een dekentje over haar schoot. Melvin blijft staan in het midden van zijn flat. Hij staat achter de rolstoel, de handvatten omknellend.

MELVIN Zware schedelbreuk. Hersenen geraakt. Ruggewervel. Ze komt nooit meer goed, zeggen de dokters. Er is een onderzoek gestart om uit te maken wie de verantwoordelijke is. Men moest gezien hebben dat er zich nog iemand in dat huizeke bevond. (Legt zijn hand op haar schouder) Peggy Lucas. Zij is het symbool geworden van de strijd tegen de kansarmoede. Het hele complex zal "Winkelcentrum Elzen" heten en een gedeelte ervan zal naar haar genoemd worden: De Peggy Lucas Galerij. (Streelt haar haren) Ze heeft een paar maanden in het ziekenhuis gelegen. Ik heb haar pas afgehaald. Ik wil niet dat ze naar een instelling gaat. Ze blijft hier. En ik zal voor haar zorgen.

Een stilte. Melvin gaat naar zijn bureau. Neemt er het boek.

MELVIN (tot publiek) Dit is het boek. Het levensverhaal van Peggy Lucas uit Elzen. "De Zetel".

Een stilte. Hij bladert in het boek.

MELVIN (leest ontroerd:) "Ik zou gaarne weten wat geluk eigenlijk is, al was het maar voor één dag."

Melvin legt het boek weg. Kijkt Peggy aan.

MELVIN Ik moet denken aan die lenteavond toen ik ze naar hier heb gebracht. (Komt bij Peggy) Weet ge 't nog Peggy, die eerste avond?

Melvin loopt nu door de kamer zoals Peggy deed die eerste avond. Bewonderend en overdonderd rondkijkend.

MELVIN Wauw!!!! En schilderijen in een chique kader! Wauw! En kasten vol met boeken! Wauw! En die magnifieke gordijnen! Wauw!

Melvin hurkt neer naast Peggy.

MELVIN *(ontroerd)* Welkom thuis, Peggy. En net zoals die eerste avond zal ik u de slaapkamer tonen. En de badkamer. Ik zal u bij alles helpen. En ge moogt al mijn zeep gebruiken, en het badschuim, en de shampoo en mijn aftershave. En we zullen samen gaan eten naar de Robijn, het chique restaurant met de bougiekes en vioolmuziek. En... *(krijgt het nu bijzonder moeilijk)* ...weet ge dit nog?

Melvin gaat naar de kast, neemt er de bolhoed en het snorretje van Chaplin, zet Peggy de bolhoed op, plakt haar het snorrtje op. Op de achtergrond horen we nu een liedje van Chaplin.

MELVIN *(wenend)* Taraaam! Charlie Chaplin, uw lievelingsacteur. Weet ge 't nog? Ge lachte zoals hem, ge danste...

Melvin rijdt wenend met de rolstoel in een ronde. Opeens begint Peggy iets onverstaanbaars te murmelen. Melvin stopt. Kijkt haar aan.

MELVIN Ik weet wat ge wilt zeggen.

Melvin neemt Peggy's zetel en zet die naast de rolstoel.

MELVIN Ge wilt liever hiér in zitten, is het niet? In uw heiligdom.

Melvin zet Peggy de bolhoed af, ontdoet haar van het snorretje. Legt dit weg. Legt ook dekantje aan de kant. Dan helpt hij haar uit de rolstoel en zet haar in haar zetel. Hij legt het dekantje weer over haar schoot. Hurkt naast haar neer. Neemt haar hand.

Fade-out licht. Alleen een lichtcirkel rond hen. Het Chaplin-muziekje blijft lopen.

MELVIN *(wenend)* Peggy... ik wil u iets vragen.... Wanneer gaan wij nu trouwen?

Er verschijnt moeizaam een glimlach om Peggy's lippen.

Langzaam fade-out lichtcirkel.

DOEK
